

עוד לא היה כזה מבצע!

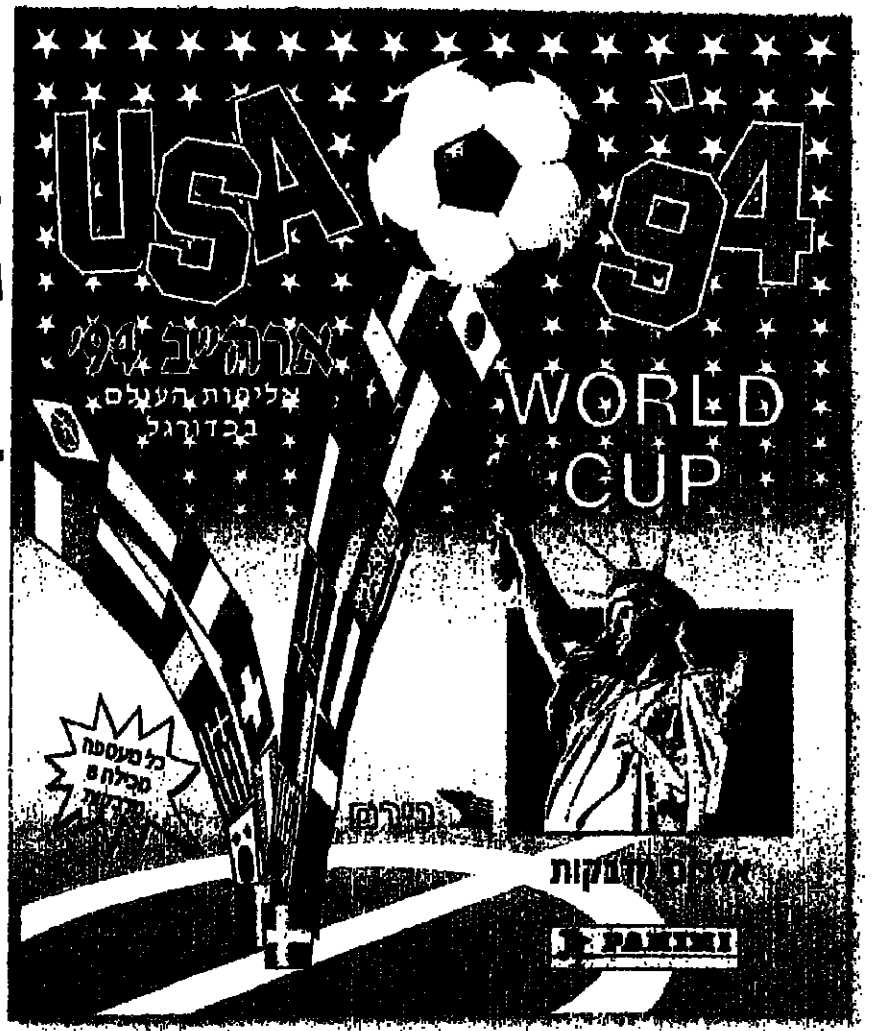

מונדיאל המדבקות

אלבום המדבקות הענק של אליפות העולם בכדורגל

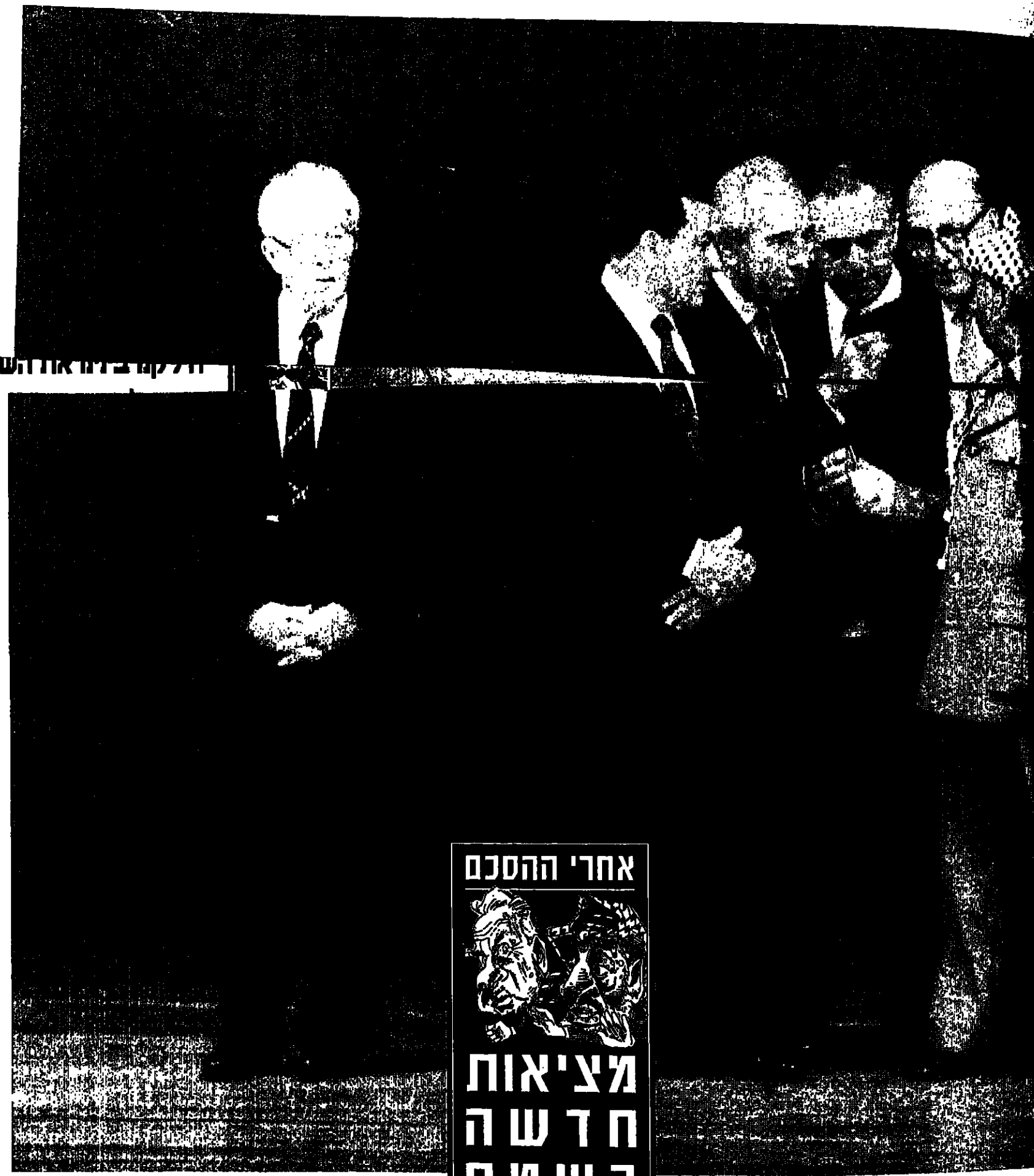
חינם לקוראי מעריב בלבד

האלבום הרישמי והבלעדי להדבקות כל המנבחרות וכל תמונות השחקנים במונדיאל 94, יחד עם לוח המשחקים הענקי

- תכין מתחיל מונדיאל 94 בארצות הברית וכבר התחיל מונדיאל המדבקות של יוטו
- האלבום הענק להדבקות כל סמלי הנבחרות וכל תמונות השחקנים יצוץ חינם לקוראי מעריב בלבד, ביום ב' 9.5.94
- בכל יום יפורסם בעמוד הלפני האחרון של "מעריב" - כולל המונדיאל איטו עשרה בולים כאלה הדביקו אותם בספח המתפרסם יום בעמוד הלפני אחרון בעיתון וקטל תמונתם בכל נקודות המכירה המשתתפות במבצע - מעטפה אחת של מדבקות המונדיאל בחינם!
- המונדיאל מתחיל! השחקנים מוזכים לכם במעטפות, והמעטפות מוכות לכם במקורות המכירה המורשות.

יחד מעניין לקדוא מעריב

הלקט בידו או השמלה

אחרי ההסכם

מצ'אוח חדשה בשטח

צילום: רובי קסטרו, קהיר

שמעון פרס עשה כל מה ששחקן טוב היה עושה במקרים כאלה. הוא נתן "קומיקס" ל"אתמול היו חסרות לנו חמש דקות, או לקחנו אותן עכשיו מבט". יותר משעתיים עמדו האנשים החשובים ואפשר לומר מבוגרים, על הבמה. אין ספק שהמבצעים של פרס ורביץ היו ארוכים מדי. ערפאת, סלחו לי, נראה כמו שמוק כשהוא התיישב לחתום שוב והמעם בטקס הובנו. גם יצחק התיישב לחתום שוב, וכל העיתונאים שהכינו כבר כותרות כמו "סיכוי וסיכור", או "תקווה ואכזבה" - טילפנו למערכות שלחם וצעקו "דרמות ומשברים", "שיפורים" ו"פצוצים".

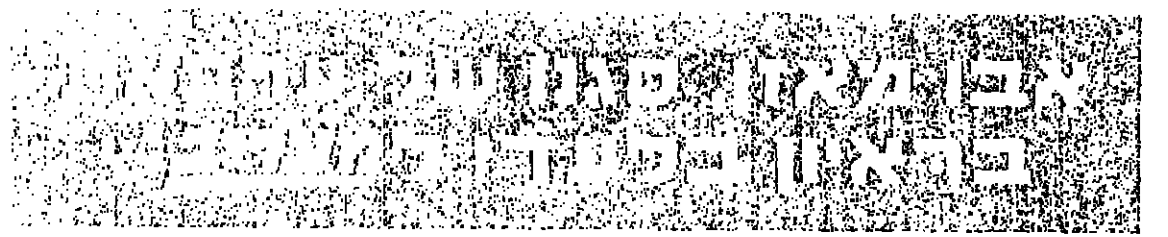
רק ילדי החמד מהבוער העובר והלומד המשיכו לשרי בחוץ שירי עבודה ולימודים. ענפי חיות שביריות הצעירות, אתמול הם נראו טריים כשהגיעו מהארץ, אבל כשרכ הקוריי הם כבר נראו ענפים עייפים. גם אנחנו, שעשינו כמיטב יכולתנו לרחוף את עמנו לצאת מארץ תחת אל הארץ המובטחת. נותרם כעת, איפה שצריך, איפה שיצחק רוצה, אם צריך נחתום שוב ושבו, עד שיבוא שלום על ישראל.

וכבדי המשלוח ומפיצי השמועות הכינו אותי למשה לגמרי אחר ובלתי צנו:

"אתה תיכך תראה מה יהיה פה: אני ממש חכיתי לראות את רבין וכוס עם מדים וכפיה אדומה, וערפאת אולי עם לאה וסיגריה

ההמסה בגמרה. הוכיכים חזרו למקום הפיגור, ומול ערשות המאן. הם המשיכו לעמוד כך באי שקט עוד כמה דקות בין שתי דמויות של פרעונים (אחד מהם דמה רמיון מפתיע להבדלה). שחזיקו יונים. כמבקר מהימן הייתי אומר שהיתה איזה אלימות על הבמה. כריסטופר לא חייד יותר. מובאק נראה כמסמך שהצגה שלו יורדת בסרם במדרה, רבין שוב עבר מרגל אל רגל, ואם חיתה לו עוד רגל הוא היה עובר גם אליה. רק ששאת נראה כאילו נזנה לחשבוית שמחה. גם שר החוץ הרוסי נראה מבסוט. אולי בגלל שכל משברון מאריך את שהייתו בקהיר, ופי באמת רוצה לחזור לרוסיה.

זה היה מחזיר, משום שראית שממש מאותם אנשים שמהם יכול לצאת שלום, יכולה לצאת גם מלחמה. גם המלחמה וגם השלום תחומים בליבם וכמירקם רגשותיהם של כמה אנשים שמבצרו לחוליה מה יהיה גורל העולם בתקופתם. תתימה אחת שלהם בטקסם הלא נכון, עלולה לחתום את גורלנו לחיים ולמוות. ואם זה נשמע לכם בומבסטי, זה ממש לא איכפת לי.

תקום מדינה פלשתינית עצמאית זה יהיה גם למטבח ישראל

אבו מאן ושמועל פוס ברגע ניווט בקהיר

שוק החרוץ קמאר

אבו מאן, ערפאת הצליח להרחיב את כל העולם בטקס החתימה על הסכם עזה ויריחו. נגמר טוב מובאיק רותח מזעם. ערפאת קילקל לו נכון שהטקס נחבל קצת.

באמת הרגזו את אחינו המצרים, ויש להם זכות מלאה לכעוס עליו. למרות שלמעשים, ברגע האחרון, קורים דברים כאלה. נכון שמה שקרה על הבמה אסור היה שיקרה. לא משנה מאיזו סיבה. זה היה דבר מצע, ואפשר רק לתנחם בזה שהגענו בסוף להסכם. תמיר יש הפתעות של הרגע האחרון במשא ומתן. כשישנות ושישגטו, למשל, חיתה חתמה על לא נעימה בשניה האחרונה, כאשר הצד הישראלי התעקש שהחתימה תהיה על ידי המשלחת הפלשתינית ולא על ידי אש"ף, כיוון שזה התפרש כהכרה בנא. אנו החרונו שלא נצא לווישגטון, והעניין באמת סורר כרגע ואחרון. עכשיו הטקס בקהיר נחלץ בשלום כשניה האחרונה, וגם פגישת רביד ערפאת נוצלה ברגע האחרון.

מה שקרה בטקס היה מרובייה הפציפואת? אי אפשר היה למנוע את המבוכה הזאת מראש?

לא חייב היה להיות. אבל מרגע שקרה, צריך היה להתמודד עם זה. בעוד ימים אחרים יתחיל יישום של ההסכם בשטח. גם אז יתעוררו בעיות. שני הצדדים יצטרכו ללמוד איך להתמודד עם הבעיות הללו. איך לאתר אותן. איך להחליף את התופעות השליליות במעשים חיוביים. ידרוש זמן. יקרו המון דברים. מתנגדים משני הצדדים יעשו צרות.

ערפאת ירע לפני נפילת לבמה שיש בעיה בעניין המסופת האמת שאיננו יודע. לא פגשתי בו בבוקר, ונפגשנו רק באלם הטקס. לי לא היה ברור מדוע קרה מה שקרה.

ראיתי אותו על הבמה, למר לי מאושר.

כמוכן, זה ברור.

נמצא לי שחית רוצה להיות אותו רגע במקום אחר.

זה נכון. הייתי מוסר ומוראג מאד. כשנשא את הנאום הרשמי שהוקל לא אחי, אלא עסקו במה שקרה על הבמה. פוס תצליח למר את תומכא באויריו.

הייתי מאושר כאשר פוס אמר משו כמה הכל נגמר. נשמנו לרווחה. בשלושת הימים האחרונים חששנו שלא נגיע לחתימה

ולא נגיע לשלום. פחדנו שיתעורר מכול קטן שיסכל את החתימה. התחושה היא כאילו עומדים לפני אסון. היו לנו שני מעמדים קשים בלילה שבין שלישי לרביעי והכוונה לפגישת רבין וערפאת שקדמה לטקס - ע.ג., כאשר התלחשו הרוחות עד השעה שתיים לפנות בוקר וכסופו של דבר נפתר המשבר ברבע השעה האחרונה.

המעמד הקשה השני היה על הבמה בעת הטקס, כאשר שוב התלחשו הרוחות סביב חתימה או אי חתימה על המסמך, ושם נפתרה הבעיה ברגע האחרון. זה עשה לנו רמיקות לב, כיוון שמדובר בחישג היסטורי חסר תקדים. זה כמו אדם שהתחתן, ואחרי שלושים או ארבעים שנה כלי ילדים פתאום נולד לו בן. כמו אברהם אבינו המשותף, שאלוהים אחרי תקופה ארוכה העניק לו את בנו יצחק.

יש מונועים שערפאת מירב לחתום על המסמך כיוון שיבא ערב קודם מרבין ניצח ובלתי חישגים של ממש. לא בעניין יריחו ולא בעניין השוואר השלשתיני במעבדי הצלב.

כא נגיד שישתים בן בני אדם מחייבים קצת כמיה, תקופה של הסתגלות חדית ותוספת לב בלתי מוסתת. יתכן שערפאת העלה בקשות שרובן לא רצה למלא. אבל לדעתו, מהר כבר נשכה את הכל, ואם יש סוגות טובות הבעיות כולן יתגמרו.

עכשיו המושבר מוחלף.

אין כרגע שום מכול ברדד ליישום ההסכם. אישית ייתלתי לעצמי להגיע לרגע הזה. היינו יכולים לנהל משא ומתן עשר שנים ולא להגיע לשום תוצאה. צריך ללכת בהדרגה. אי אפשר לפתור את כל הבעיות על הנייר. עלינו לפתור תחילה את הבעיות העיקריות שקשורות לבנייתנו לשטח.

בשלב הבא, במקום לנהל משא ומתן בחשיגטון ובקהיר, נהגל אותו כשטח על ארמנו המשותפת. אנו נהיה שם. לא נצטרך לשכור מטוסים ולא נצטרך לנסוע. יהיו ועדות משותפות שיונו בכל הבעיות, עד שנגיע לשלב השמי, ואז נשי תוצאות חיוביות עוד יותר ממה שציפינו.

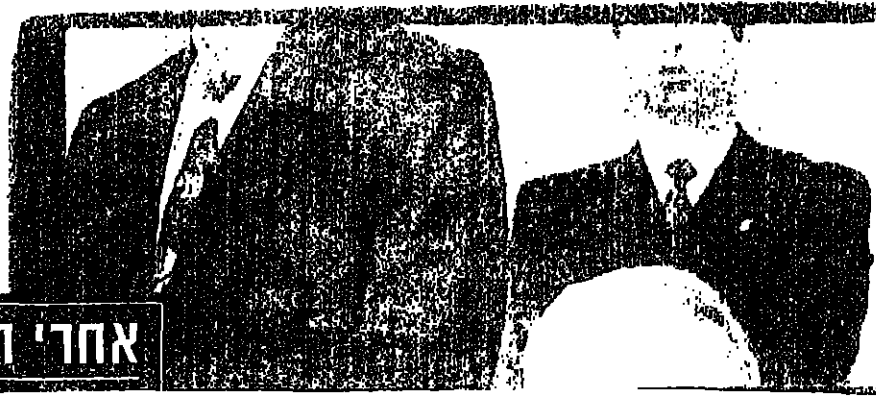
מה יקרה בשטחים חלל ממזר. מה התיירוש שלך אחרי החתימה תחילת היישום בשטח. אפשר לומר שסיימנו את הניירות והמסמכים והמפות. הצעד הראשון הוא בניית המשטרה הפלשתינית לצורך יריחו, ואחר כך כונית אנשי הרשות הפלשתינית, שתחילת לעסוק בצד המנהלי, הביטחוני והכלכלי ובשאר הדברים שהוסכם עליהם. צריך לצקת תוכן ממש בכל החסכמים שחושגו עד כה, לרבות ההסכם שנחתם השבוע, השלום האמיתי מתחיל ברגע זה.

שלום פירשו מילוק האיבה ומשקני העבר בין ישראלים לפלשתינים. אפשר להשיג זאת?

**באמת הרגזו את אחינו
המצרים, יש להם זכות
מלאה לכעוס עליהם מה
שקרה על הבמה אסור היה
שיקרה. זה היה דבר מצער**

השני על הבמה בטקס המכיר של חתימת הסכם רוצים בזה. ואנחנו מרגישים שגם אצלכם יש רצון אמיתי לשלום. את העבר ולחיות ברו קיום. אנו מרגישים זאת אצל רוב המנהלים הישראליים שיושבים איתנו. כשנפגשנו בפעם הראשונה עם הישראלים - היו מחסומים. הררי קרח. אבל הם נמל במהירות והוכיחו ששני הצדדים רוצים להיות בשלום. לא לדעת, האיבה תיעלם ואת מקומה יתפוס השלום. כל עוד לא נהחלטות הבינלאומיות, כל אדם יקבל את מה שמתניע לו ולא יל לו שום תירוץ להתנהג כמו שלא שכת את העבר. יש התנגדות גדולה בשטח להסכם. יש התנגדות אבל אין רוב. אצלכם נוצלנו יש מתנגדים להסכם ולתהליך השלום. אבל כל עוד יש רוב לשלום - זה מה שחשוב, והמיעוט יגלה שהוא טועה. המיעוט לא מציע שום תהליך לבר מהמשך הקוץ הזה. אף אחד לא רוצה להפוך את המדינה למצב להמשיך במאבק, אבל אף אחד לא רוצה בזה. כל עוד לא מופיעה תחליף טוב יותר משלום, היא תגלה בהתנגדותה לשלום. גם האופוזיציה אצלנו וגם אצלכם אפשר לבקש ממוך חריפה אישית לגבי ישראלים שחשבו במהלך המשא ומתן.

נפגשתי עם פוס ועם שחל ועם יוסי ביילין. והדגשתי שחל להיות ביחד. אנו בני אדם. למכלנו יש משפחות וילדים. הדגשתי לרגע שנישאר אויבים לנצח. מה רעתך על אמנון שחזק? אני מכבד את שחק, אבל איש רציני.

אחרי ההסכם

מדינה פלשתינית היא בלתי נמנעת? אני משוכנע שתקום מדינה פלשתינית עצמאית, ואני משוכנע שזה יהיה גם לטובת ישראל.

למרות ישראל?

אם העם הפלשתיני השכן יהיה שבע רצון, גם השכן של העם הפלשתיני יהיה שבע רצון. אם הפלשתינים יהיו מרוכזים, גם הישראלים לא יהיו מרוצים. אנו עדיין מעוניינים בקונפדרציה עם ירדן, אבל נדמה לי כעת שההתייחסות בישראל למדינה

**אנחנו מסכימים
להשארת ההתחליות,
אבל בלי מתחללים.
חילקנו בינו את השטח.
אנחנו לוקחים את
אדמות 67 ואנחנו את
השאר. תשאירו לנו את
השטח הזה**

פלשתינית עצמאית היא שונה מבעבר. בעבר אסור היה בכלל לחשוב על זה. גם אש"ף היה מחוץ לגדר. מכלנו היינו טרוריסטים. יקרת המבט של הישראלים השתנתה. הפיתרון הטוב ביותר הוא אינה פלשתינית עצמאית עם יחסי כלכלה בריאים.

אבל רבין מתנגד למדינה פלשתינית.

לדעתי הוא יסכים לכך בסופו של דבר.

ומה יקרה אם הליכוד יזכה בבחירות הבאות?

אנו נשתף פעולה עם כל מי שיגיע לשליטון. הרי התחלנו את התהליך עם הליכוד במרדכי. פעם היה שמיר, או הלכנו עם שמיר. היה אריס או הלכנו עם אריס.

אני לא מכיר את ביבי הרטב. אני יודע שהוא קיצוני. אבל אם הוא יגיע לשליטון, הוא ישתנה. אני שומע הצהרות שלו, אבל עדיין לא יחזיקו אותו מקרוב. הוא רחוק דיבור.

יש אפשרות להשארת ההתחליות בשטחים בשלב הבא של חסר הביניים?

אנו מסכימים להשארת ההתחליות, אבל כלי מתחללים ונצחק. חילקנו בינינו את השטח. אנו לוקחים את אדמות 67 ואנחנו את השאר. תשאירו לנו את השטח הזה. אני אומר בכל הכנות: בסוף הדרך, אדרי שנגמור הכל ונרצה להקים את הדיקטיו בינינו, אם תרצו לחיות אצלנו ואנחנו אצלכם - זה כבר עניין אחר. נגיה שאתה תרצה לגור בירושלים (המורחית) ואני בתל אביב. אבל עד אז צריך שיהיו גבולות ברורים. ממשלת ישראל צריכה להבין את הכוונות שלנו ולעזור לנו. קיבלנו על עצמנו את המיתון הזה של חלוקה. אבל לא נסכים לפתור מזה חוץ מהו. רבין אמר שיש סיבות מדיניות וסיבות ביטחוניות להשארת ההתחליות. סיבות מדיניות אפשר להוריד קצת מן הפרק, וסיבות ביטחוניות ייעלמו ברגע שנעשה פרויקטים משותפים. השיתוף הכלכלי בינינו ישי את כל הדתות ואת הביטחון. נוכל לעשות פרויקטים משותפים על נהר הירדן או על נהר המצרים. אבל אנו אינטרסים כלכליים משותפים, לא יהיה צורך לראות לכיטוח.

יש שיתרון לבקעת יירושלים?

כמה שיש. עיר מאוחדת. חלק ערבי וחלק ישראלי. עיר לא מחולקת.

זה לא מקובל על ישראל.

למה לא? עיר מאוחדת. עיריה משותפת. החלק הישראלי בשבילכם וחלק הערבי בשבילנו. עיר לא מחולקת אבל גם לא מסופחת.

המורחית תהיה בירת פלשתינה?

למה לא? החלק המזרחי הוא בירת נצח בשבילי, והחלק המערבי בירת נצח בשבילכם. והמקומות הקרובים פתוחים לכולם. למסלמים, נוצרים ויהודים. אנו מבקשים את כל הדתות ואת כל הנביאים, ולא אומרים שממזרח תשוב יותר משלמה או דוד המלך. מה אחרי ערפאת? מה יהיה המודע?

זה העם שיכנה. אתם התחלתם בכך גוריון, ואחרי שמת עם ישראל חי. גולדה מתה. גם אשכול ושרת וכל דור המייסדים. כולנו נמות בבוא הזמן, והעם ישראלי. ערפאת ילך ואנו מאן ילך, והעם לא ילך.

לא יהיה אצלכם מובאק על המנהיגות?

לא. בשום מניין ואופן לא. איש דמוקרטיה - אין מובאק. אין אדם שאין לו תחליף. בעצמותי למרותי כלל חשבו בתי וקבוצות מלאים באנשים שאין להם תחליף. משה מת ומקומה לא יושלף לו. נון מחבר מת ואחריה באו אבו באקר, עמר ועמאד. קצת אחר יאסר ערפאת.

נפגשתי עם חיים רמון

יש לי "מצעים מדיניים" איתו באמצעות אהרן טיבי. עשה רשום שהאיש מצא חן בעיניי.

כן. אבל הבנתי שפרש מן הממשלה והמפלגה להסתדרות. הוא מילא תפקיד במגעים שהובילו להסכם אסל.

מה שתפסו בעיני הוא שהאיש מדיניות יצאת לדרך בלי אבו מאן. מודע החלטת להשאיר בטוניסיה?

תהיה רשות פלשתינית שתטפל בעניינים היומיומיים. אני אשאיר בתמונה במסגרת אש"ף, ויהיה לי קשר עם הרשות בין אם אשת"ף אליה, או מבחוץ.

לא חייב רוצה להיות חבר במועצה הישראלית?

זה לא שאלה של רצון או מישאלה. אם יתברר שיש לי תפקיד מרכזי וחשוב למלא, אצא לשטח. אם יוצרו נסיבות שאפשר לי לקיים את חיייתי בשטחים, אעשה זאת.

אצילו שור איש במעריב?

(נצחק) אני לא מתנגד.

ומדברים המשיך לשאת באחריות למח שקורא?

לא יצאתי מהמסגרת של אש"ף.

אצל תושבי עזה ויריחו יש חשש מן המשטרה הפלשתינית שתפסל באלימות, כיוון שהמורכב בזה שבא מבחוץ ולא מבין את השטח.

ראשית, כל אנשי המשטרה קשורים לשטח. לכולם יש משפחות בגדה או ברצועה. כל אחד תורו למשפחתו. שנית, אם יתחילו להפעיל אלימות, אף אחד לא יסכים לזה. המשטרה הפלשתינית צריכה לפעול כמו כל משרת אחרת בחברה תרבותית. אנו רוצים חברה מודרניסטית, חופשית, דמוקרטית. לא נסכים לקבל משוה אחר. לא נסכים לקבל שילטון של משלגה אחת.

באמת תהיה דמוקרטיה?

אני אחר מאלה שתנגדו בכל הכוח לשלטון של משלגה אחת. אני מתנגד להכוונה למעלה של הכלכלה ושולל מכות על הייצור. חייב להיות מודליות וחופש כלכלי. גם מודליות רעיונית. בעניין הדמוקרטיה, ערפאת רשום שיש חילוקי דעות ביני לבין ערפאת.

באמת מסכים איתי בעניין זה?

קשה קצת לאתר אצל תלמידות לרעיון הדמוקרטיה. אצלנו באש"ף יש קואליציה, שמורכבת מאיגודים שונים. אנו מפורדים במקומות שונים ובתנאים לא קלים, ובכל זאת הצלחנו לשמור על קואליציה, שמורכבת מעשרה או שנים עשר איגודים. יש אופוזיציה בפנים ויש אופוזיציה בחוץ. מתעוררות בעיות בינינו, אבל כולנו אומרים אסור שיששך רב.

"אללה, אתה הגבול"

את מעשי הרצח, המיקוסים והגניבות. באיור הזה יש אתה רבה לרצון ולחלוקה השלום, אבל האהדה הזו מחוללת בחששות. הגבול מראיג אותם. הם הספיקו לשכוח אותו אחרי מלחמת ששת הימים ונזכרו בו שוב עם פרוץ האינתיפאדה. הם מבינים למה חושבי עזה עושים את זה, למה הם גונבים, למה הם מסתגלים. "הם חנוקים, פועלים מתוך ייאוש", אומר לנו כיני צפירי, מוניתיק נחל עוז. "בצר התקווה לשלום יש כאן חשש שיהיו הסתגנויות, בעיקר בתקופה הקרובה, כשהגדר עדיין לא קיימת. ועכשיו גם צה"ל לא יוכל להיכנס לרצועה".

כניי הגיע לנחל עוז בשנת 1956. "אז היינו צעירים והרפתקנים", הוא אומר. "כאנו לכאן בגלל צרכי הביטחון של המדינה. היום אין כבר את אותם כוחות והגבול הזה מחוץ אותנו לשנות ה-50. אין ספק שהעניינים לא יהיו כבעבר. כבר אי אפשר לעבוד כשרות כביטחון. השרות שלנו גובלים ברצועה והם באים לגנוב. אני חושש שהמכה תיגבר".

בקיבוץ השכנים - כפר-עוז וניר-עם - משתרלים החברים לחיות כרגיל. להמשיך את החיים כאילו אין גבול ואין חרידות. אבל איך שלא תהפוך בדבר, מתברר שאורחות החיים שלהם השתנו. לשרה יוצאים רק עם נשק. ילדים אינם רשאים לטייל מחוץ לקיבוץ ללא תיאום מראש וליוויו של מבוגר. בין הצד הישראלי למלשתיני חוצצים לא רק גדר אלא מתרס של חשש, חששות וחוסר אמון.

עמוס צפירי, מוכיר כפר-עוז, מצוי היטב בהיסטוריה של הגבול הזה. הוא זוכר את הפראיון, המיקוסים ושריפת השרות. לדבריו, הוא כבר חזר לאותה תקופה אחרי שפרצה האינתיפאדה. היחסים אינם אותם יחסים. אבל הוא - עמוס - משתדל להפגין ביטחון, וכל שבת הוא נוסע באופניים על כביש המערבית.

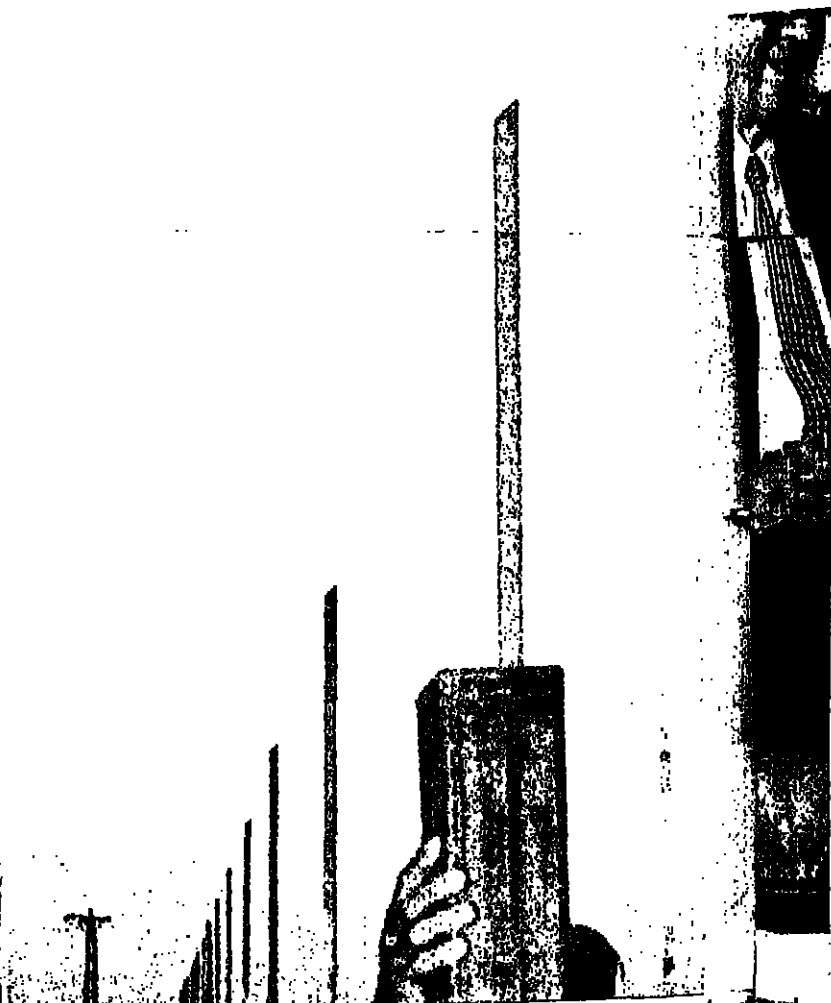
צילומים: רובי קסטור, קהיר

אחרי ההסכם

אחרי ההסכם

תמונות מן ההצגה הנודלה: רבין וערפאת במשחקי ידדים; ערפאת, בחוסר חשק מומן, חותם לבסוף גם על המסמך, רבין, לשימור של מלך מקהיר

באיור ידיו, "לא נובעת מצרות עין". מכל צד היה הרחבה גדולה יותר יוצרת תקדים לא רצוי. מה השטח עולה על ישוב, שם על גדר המערכת, מה יש יותר מדי כביש ושם מתקרבים יותר מדי לירושלים. ערפאת רצה עוד, אך לרבין לא היה מה לתת, והוא גם רצה להבהיר שספק גדול אם בקרוב ישלמה המצב הזה. "אל תצפו לשום דבר דרמטי", אמר.

רבין וערפאת הלעיטו האחד את השני בצרותיהם. רבין דחק בערפאת ליטול מיקוד ולקחת אחריות על עזה. "יש שם 800 אלף איש צעירים להאכיל אותם", אמר לערפאת. ערפאת הגיב בחיזור מצבו הקשה בשטחים, הנובע, כך הוא גוהג לומר, ממדיניות הקשה של ישראל.

נוכחותם המשותפת של רבין ופרס בקהיר פרובלמטית באופן טבעי, אך הפעם צלחה דרכם יותר מאשר בהזדמנויות הקודמות בווינגטון. כאשר נקבע טקס ההתימה, בסוף השבוע שעבר, חשו בכניבתו של פרס בהוצאות המחת, שבפעם הקודמת כמעט הוביל לפיצוץ בין השניים. כאשר נודע לפרס, כאמצעות הרדיו, על השלטון של רבין לנסוע למרשאות הבית הלבן, הפעם, הנגה לשבת ראש הממשלה בדישיות גדולה יותר: במהלך הימים שלפני הטקס בקהיר ניהלה מאבק עיקש עם השילטונות המצריים, שביקשו לצמצם את הנוכחות על הבמה במרכז הקונגרסים ולהסיר ממנה את שרי החץ של ישראל ומצרים, וכן את אברמאן מאשף, וממיתור את רבין, מוכבארק וערפאת לברם עם כריסטופר ושר החץ הרוסי קורדי.

רק בלילה שלפני הטקס סודר העניין, והיועצים משני הצדדים נשמו לרווחה. ואכן, השתתפותו של פרס באור הווקרס של טקס הסיום של המשאים ומתנים השונים, איננה רק עניין של יוקרה וכבוד: הרי הוא באמת הכוח המניע של התהליך, היחיד בעל אמונה מספקת לדחות את המו"מ הבילתי אשרי הוא עד סופו.

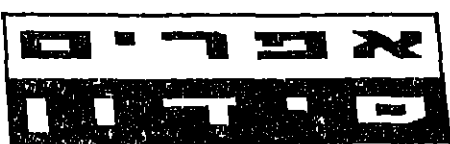
בנישה הילית בארמון "אל איתחאר" משטן קבוצות המ"מ צורה לבשו אחת: פעם ישבו עם הפקידים ופעם בלעדיהם. מוכבארק אירע בינתיים את כריסטופר בלשכתו, והפעם נשאר עד הסוף המו"מ בדרך כלל נותג הראים לעוזב את הארמון מוקדם. הישיבות המשותפת של הישראלים והפלשתינים יחד לא צלחה, והצוותים פרשו לתריס צדדים. כאשר נביל שעת' והאלוף אמנון שחק מוציאים ומביאים הצעות והצעות שכנגד, תיאור שריד: "זה היה כמו קומדיה דל'ארטה. דלות נפתחו ודלות נגמרו. אנשים

בסוף היה הסכם, אבל המחזה המביש והמביך שהתרחש הבמה בקהיר הדגיש יותר מכל את אמונות ההליכה על המעל הפלשתינים ■ לקראת המעך המשא ומתן האוטונומיה בכל השטחים, מקווים הישראלים להפיק לקח להימנע מן המהומות של הסכם קהיר ■ אבל בליבם מישור הם יודעים, כי את ערפאת וחבריו הם כבר לא יצליחו לה

חמי שלו, קהיר

1. דרמה שהתחוללה במרכז המה הפעם, בכרכו הקונגרסים הבינלאומי בקהיר, התנהגו השחקנים בריוק על פי קווי המיתאר הפסטיים שברד כלל מיתוסים להם: רבין היה ועוד, ארמנס ועצבני; פרס התרוצץ הלך ויסב, יעיל, מעיל, מציע פתרונות ורוחק כערפאת להגיע לסיכום: קורדיב עשה את עצמו מעורב, אך בעליל ראה נכון: ערפאת עמר ולא וע, נהנה מהמהומה שהקים סביבו; מוכבארק נראה כראש משפחה סיציליאנית המציע הצעות שאין לסרב להן; וכריסטופר כריסטופר היה בעולם אחר - ספק יש, ספק הלום. כריסטופר, ככל אופי, מילא בעד את אותו התפקיד על הבמה כפי שמילא מאחורי הקלעים, גם כדרמה המינוחית יותר שהתרחשה לילה קודם בארמון "אל-איתחאר" בליגוסליס. הוא לא תרם הרבה, אכזרי משתתפים בנפישם. השיחות תרומות, אברי כעצם נוכחותו. גם מוכבארק היה על הבמה כפי שהיה מאחורי רלתות סגורות. מעורב, יעיל, מפעיל לחצים על ערפאת לכנור עניין. "אללה, יאסר, צריך לגמור", הוא אמר לו.

למפגשים בין יצחק רבין לבין יאסר ערפאת יש נטיה לרסיסים סרירי אובד, שהתנסות הקסגנית של שישה קט

מצעד המליצות

ק. עונה נחתם ההסכם והם כבר יודעים את סופו. אחת פחות את מיקוסים של יום הטקס ופונט כמצעד המליצות של הפקידים. שתי כותרות באותיות שחורות: "הגלר כצאן לטבח" שואלת: מהה ביקורת? כי מיה שטיינר לא כצאן לטבח, עונה: מכריות ביקורת? כי מיה שטיינר לא כצאן לטבח, עונה: מכריות

בא ירמיהו... בטיי יללים אלה מסתכם העושר העצום אכזר רגיע ביהר, חזה אל חזה, שני הנגי הרעות. הם יוצאים בדרך, והם כבר שולחים צו קריאה לשואת. מניחים את התקופה הגוראה בתולדותינו ושולחים אותה. הניח. בכל המליצות התגלויות השמורות ב"בזיזע", לא נמצא להם שום כותרת אחת לתואר המהלך הראשוני. כל המלצים לא היגיון, לא ביטחון, לא עקרונות, לא הצעו אלטרנטיבות. כשמשו שמיך נגאולה כהן רוצים להחיות, נקראות המשרפות אל הרגל. כשהימים מפטיר בהצבעות דפוקרסיות - רמס של יהודי אירופה הביטחונים יוצא לשירות, מילואים בהתגנות ובעיתונות. ואצילו מן המליצה המעשית, העניין קצת תמוה. שהרי אם ה"צאן לטבח" מונח כבר עתה, בהסכם עזה יריתו, אילו משפטים היסטוריים-היסטוריים יישארו להסכם טול כרם קלקיליות איוו מליצה הישלה בעת הבחירות ב"בזיזע" והסכם האוטונומיה לכיריותו וכמה מילים קשות ונוקבות תיווצרנה כמלאי לקראת עתיד הגולן הדרים יקרים, כשמרוקנים את כל התמונות, התוחמות כטיחה הראשוני, מה יישאר לקרב עצמת אחרי "צאן לטבח" בעניין עזה, גם טלמי צוהב בנאבולס הוא כבר לא משהו.

ההסכם כואב מרגיז טקסום: מפחיד - זכותם לחשוב כך, חובתם למחוז, תפקידם להחריע. אבל דחיל רכס, על תפוצצו כל יומיים את השואה באועקת שווא. אולי מרינת ישראל הולכת כצאן - אבל היא הולכת כצאן משוטר דגם 94. כמה חזק ביותר במורה החיכוך, צאן שואבים נסוגים ממנו בשונבותיהם בין רגליהם.

מישהו צריך להוכיח לצמד המקוננים, שכחור צאן אנתנו די חוקפניים ואגרסיביים. ובעיניה, נתיחה, או נשיכה שלנו, הם עניין די טראומטי לאיבי. בקיצור, המון ציונים ניתן לצרף לצאן ישראל הנוכחי: צאן קורשים, צאן תמים, צאן מתי, צאן שכן - אבל צאן לטבח. כמצאית של חום, זה פשוט לא מתחבא. אפילו אם גאולה ומשה יפעו בקול יותר כל היום וכל הלילה.

2. תיקון הלבתי

לא שייך להסכם עזה-יריחו, אבל שייך כחולס להסכם שכל-רבני-ישראל. איתמר אייכנר מביא בעיתוננו פסק הדין, לפיו אמר לומר "פרת משה רבני". "זה כיוון גדול לשמו של הקריש משה רבנו, לקראת לתרם כשטן, כך מוסק הרב שגאי קת הבחן נראם, חבר הד"ר של חסידות בעלז בירושלים.

כמו שכתב שיר ילדים בשם איוס שכוה, "פרת משה רבני" - ובכך גרם בוודאי לחילול שם גוראי, הריני מבקש לבד מליחה ומחילה גם להוסיף בית נוסף לשיר, ובכך למנוע מילדי ישראל חוכים והתמימים, מ'נקות של בית רבן, חטא גדול ועצום. ויהי רצון שכלש יאנו מנתקים בין חיפושית ארסרמה ומנוקדת זו לבין א. ין הבכאים, כך נזכה להשריד בין רחל אמנו לבין אותה זו צאן עלובה, שהרועים התצופים מושכים בדריה בשל חלבה.

וכך ייראה הבית הארש והעצור, והמוריס מתבקשים לבדו לאלחה לספיר תלמוד המוריס, להם מוסיף חסיד המבא חיסן, והנצח לילל, פרת משה רבנו, ארזת גלל אומלל, "ששה רבנו הוא שיקים, ושני כי מתהל, לכן הוא מבקש, בקל קצת מרמס, מוסס מאי לקרוא לה, בית פרת חב שגאי - קול הבחן נראם.

SECRET

ק ע ת נאמם ההסכם והם כבר יורעים את סופו.
 אלה מותח את מעריב של יום-הסיקס ופגוש
 מבצע, ההליצות של המקונינים, שתי כותרות
 באותיות שחורות: "גנלך כצאן לטבח" שואלת-תהודה
 כותרתו של משה שמיר; "לא כצאן לטבח", עונדמכריזה
 כותרתה של גאולה כהן.

ההסכם כראוי מתגלה מקומה מחזיר - וזכות
לחשוב כך, ונבחרת למחול, שקדברם להתרוע, אבל
החל רשק, על הקטין כל יומיים את השואה באקוועט
שוא. אולי מרית ישראל הולכת כצא - אבל היא
וחלפת כצא משוקר רגם 94. כמות החוק ביותר במחול
התיכון. צא שואבים 130 גרים ממנו כשנבחרתם בין
רגלים.

2. תיקון הלבתי

1. State of New York
 2. County of _____
 3. _____
 4. _____
 5. _____
 6. _____
 7. _____
 8. _____
 9. _____
 10. _____
 11. _____
 12. _____
 13. _____
 14. _____
 15. _____
 16. _____
 17. _____
 18. _____
 19. _____
 20. _____
 21. _____
 22. _____
 23. _____
 24. _____
 25. _____
 26. _____
 27. _____
 28. _____
 29. _____
 30. _____
 31. _____
 32. _____
 33. _____
 34. _____
 35. _____
 36. _____
 37. _____
 38. _____
 39. _____
 40. _____
 41. _____
 42. _____
 43. _____
 44. _____
 45. _____
 46. _____
 47. _____
 48. _____
 49. _____
 50. _____
 51. _____
 52. _____
 53. _____
 54. _____
 55. _____
 56. _____
 57. _____
 58. _____
 59. _____
 60. _____
 61. _____
 62. _____
 63. _____
 64. _____
 65. _____
 66. _____
 67. _____
 68. _____
 69. _____
 70. _____
 71. _____
 72. _____
 73. _____
 74. _____
 75. _____
 76. _____
 77. _____
 78. _____
 79. _____
 80. _____
 81. _____
 82. _____
 83. _____
 84. _____
 85. _____
 86. _____
 87. _____
 88. _____
 89. _____
 90. _____
 91. _____
 92. _____
 93. _____
 94. _____
 95. _____
 96. _____
 97. _____
 98. _____
 99. _____
 100. _____

100

1971 10 20
 1972 10 27
 1973 11 03

1. THE STATE OF TEXAS, County of EL PASO, do hereby certify that
 the within and foregoing is a true and correct copy of the original
 of the same as the same appears from the records of the County Clerk
 of said County, this 11th day of February, 1919.
 County Clerk.

בסוף היה הסכם, אבל המחזה המביש והמביך שהתרחש על הבמה בקהיר הדגיש יותר מכל את אמונות ההליכה על הסף של הפלשתינים ■ לקראת המשך המשא ומתן על האוטונומיה בכל השטחים, מקווים הישראלים להפיק לקחים להימנע מן המהמורות של הסכם קהיר ■ אבל בליבם פנימה הם יודעים, כי את ערפאת וחבריו הם ררך לא יצליחו לחנך

חמ"י של"ו קהיר

רמזה שהתחוללה במרכז התנחלה במרוקו הוונגריס
הינאלימו בקהיר, והתנגדו התחשקת בדיוק על פי קו
ההיתא השפטיים שנקבעו כלל מיתוסים להם רבין היה
ועת, אדמונד וצנדר פרס התרועה הלוח ושוב, יעיל
שעל, מאת תרונות ורחק כפרטא להגיע לסיכום קורב
על עצמו מודר, בא בעלי אחר נבחר והתחנך קורב
הנהגה ממנהלת שהקים מנהיג נראה כראש משפח
הינאלימו המציע הצעות אשר לטוב הלוח; והיטטור
היטטור היה בעולם אחר - כשן, ספר הלוח.

למפגשים בין יצחק רבין לבין יאסר ערפאת יש נטיה להתייחס

ביני הגיע לנחל עוז בשנת 1956. "אז היינו צעירים והרפתקאים", הוא אומר. "באנו לכאן כגלל צרכי הביטחון של המדינה. היום אין כבר את אותם כוחות והגבול הזה מחוץ אותנו לשנות ה-50. אין שם פענתיים לא היו כבעבר. כבר אי אפשר לעבור בשו"ס בביטחון, השדות שלנו מובילים ברצועה והם באים לגנוב. אני חושש שהמכה תיגבר".

ההסכם

עמוס צורוני, מזכיר כשרי-המזון היטב הסטטוטורי של הגבול הזה. הוא זוכר את חפאציון, המיקושים ושריפת השדות. לרבריו, הוא כבר חזר לאותה תקופה אחרי שפרצה האינתיפאדה. ההיסס אינם אולם יחסים. אבל הוא - עמוס - משתדל להפגין ביטחון, וכל שבת הוא נוסע באופניים על כביש המערבת.

... **ש ה**
מ ח

דרך הפטרולים מסתיימת במחסום ארו. מעבר לו מתחילה רצועת ישובי החוף - אלי-סיני, ניסנית ודיגית. מול הישובים האלה

מצאנו אותו לבד על החוף, יושב עם כלב הרוטוויילר שלו, פניו אל הים ומעסיק את עצמו במשחק הטטריס. מדי פעם מצית סיגריה ולוקח לגימה מכוס קפה. החיים עפ"י מנחם מתחילים ומסתיימים בים.

יום לפני התימת ההסכם בקהיר, לא נשמעו שרי' שלום לאורך הנביל החדש. ספק אם נשמע אותם גם בתיאור. כאן ועכשיו שומעים רק שירים סטימיים. אולי התקלה הזאת מצטרפת גם אליהם. בדיון אמריו בארבעה שמועלי, מבכש ענק על דרך הפטולוגיה ההולכת ומגלגלת. "לא יהיה שלום", הוא אומר. "אין לי גופי לאף אחד", לא לערפאת ולא לחמאס. איש שהלך שלו שחר, לא יעשה שלום.

מאלם שומע איד קנב לכו את המכונית, צוויי זמנסה לנחם
 "זה קרה הרבה בזמן האחרון. חוץ מזה, עשיתם היסטוריה, לא?
 הסבארי שלכם היא אולי המכונית האחרונה שנגנבה לפני
 האוטומוביל".

עסקים בהקמת הגדר שאמורה לחימתם בין מחצות ארץ לחיל עז. המועלים חס על טהרת הישראליות

מאיר שניצ

למכירה פג'ו 404

שנות השישים והשבעים, היתה פג'ו 404 הצרפתית מהמכונות המפורסות ביותר שנעו בכבישי הארץ. ואין זה מפלא, הצרפתים, כך נודע אז, תכננו מכונות גבוהות מרכב וזכויות עבודה מדינות מתפתחות, שחשיתו התעבורתית לקוייה. היא היתה טובה לרכבים המשוכסות באפריקה, במזרח אסיה, וגם עבר ישראל, שכבישה או לא היו איראניים.

רבקה מיכאלי, בדמות הטלוויזיה המשופשת ביותר בישראל

ומתבלטת דלותם של החומרים שבהם משתכסת מיכאלי. זה מור, לכאורה, רי לא מינוח של וילוני היא שעשפה בשנה שעברה את תוכניתה של נבי גיית ונכלולה הקורס, ולא הוציאה של דורון נשר הם שהעליונותו מוכיחה את האירוע שקבעת כיום את טון תוכנית ליל השבת של יאיר לפיד. אצל מיכאלי זה האור, אולי משום שניתן ולנודע ולפיד הם קורס כל עיתונאים, ורק אחר כך מתקיימים אנשי כידור.

בעבר היו לה, לרבקה מיכאלי, עוגני הצלה מוסמכים, שסייעו בהשגת הגויות הכבדה הזאת. פעם היה זה טוביה צפיר ורענן, בטרם נבלע בתוך משפחות החקיינות שלו. פעם אחרת שלמה ניצן הנבון. בעונת השידורים הנוכחית, כשהם נעדרים, עולה ומתבלטת דלותם של החומרים שבהם משתכסת מיכאלי

47.3% לרמון

55 קליפיות של מערב פוזרו ביום שלישי השבוע ברחבי הארץ, ותוצאות המידגם מורות שחיים רמון יהיה המדויק הגדול בבחירות להסתדרות. הברפלד קיבל כחות מ'סצ אחוז, שמאי כ'סצ ליד בניין הוועד הפועל ובמועצות הפועלים יש להברפלד יתרון, אבל בקליפיות שהוצבו ליד בתי חולים ומרכאות לקח רמון בגדול. ולאך אחד אין בינתיים רוב מוחלט

ביתו לאחת הקליפיות המדיניות של מערב

הצביע, כך נראה, רוצה שינוי בקומה המדינית בבניין שברחוב אילחורוב. חיים רמון, לפי מידגם 'מערב', הוא המנצח הגדול של הבחירות להסתדרות. קליפיות 'מערב' הוצבו ביותר מ'סצ נקודות ברחבי הארץ. עם סיום ספירת הקולות התברר, שרמון זכה ב'47.3 אחוזים, חיים הברפלד, קיבל 29.8 אחוזים. רשימת הליכוד בראשות יעקב שמאי זכתה ב'20.4 אחוזים. רשימת המשותפת למען עבודה, שוויין ושולום, קיבלה שני אחוזים מהקולות.

מוחם רהט פרשנות

בדרך לכורסת ראש המשלה

חיים רמון, ראש רשימת 'חיים חדשים', היה לבסוף קונה בשתי ידיים את מוצאי הקליפיות המדיניות של 'מערב' מיום שלישי השבוע. כי אם זו תהיה גם התוצאה של הבחירות המדיניות, אזי מי שיזכה בחיים חדשים, עוד לפני ההסתדרות עצמה, יהיה חיים רמון.

היה זה רמון, מול העובדת שכך הכל חלפו 22 יום מאז התייצב כמסביב העיתונאים המפורסמת, כדי להודיע על מירוצו להסתדרות. בכל התיסטריות המוליטיות של מדינת ישראל לא זוכרה רשימה, שהעליחה תוך 22 יום מרגע לידתה, לצבור תמיכה של כמעט מחצית מכלל הבחורים. לגד את קו המישים האחרים - בחולת הישג לא נורמלי.

חזו מה שמכונה, בראש וראשונה למפלגת העבודה, כי ציבור המצביעים המסורתי שלה, שבמערבות הבחירות להסתדרות נחשב, מנחמה, כמונח בכיס, מייחד לרענן הרשימה, לשינויים מרחיקי לכת בהנהגה ההסתדרות, באופן ניחול, ואולי גם ברשימת היעדים החברתיים-כלכליים המסורתיים שלה.

אבל יש לזכור, שכבר הכל מורכב בקליפיות מדיניות. בקליפיות המדיניות, התמונה עשויה להשתנות, אם כי לא כשיעורים מרחיקי לכת. אלא שגם אם יזכה רמון בבחירות המדיניות רק ב'40 אחוז, וגם אם יזכה הברפלד ב'35 אחוז, עדיין הניצחון המוחץ, תרתי משמע, הוא של רמון.

במנהג הברפלד לא כל-כך התרשנו לשמע בשורות האויב שהביאו עמן הקליפיות המדיניות. אנחנו טוענים, שהאזין ואין מורכב במידגם מדעי, אין להתייחס אליו ברצינות, מה גם שאיש לא בדק אם כל משתתף אכן נשאל את השאלה הנכונה.

אבל לא רק זה. עם כל המאמצים להכשית פריסה רחבה של קליפיות 'מערב', קבוצות אופוזיציה ונחשבות לתומכות מסורתיות של המינסטר, חלקם לא זכו לייצוג נאות. קיבוצי החקלאים, משלים ואם כי חלקם מחייבים חלקם שמאל אנטי, שהשתרע לרשות, חברים נכונים נאמני ש'סצ, ערבים, ג'מלאים, ונכא, עובדי המנגנון ואחרים חקלאים, בן אשר חלבים, מתיבות מוכנות, בהרפלי, אצל איר, שלא ידוע השור, נחמה נכון לעכשיו, שרמון יבוא האשור, וזו מאמת את נבואת המשיקים, שהעריכו כבר לפני שלושה שבועות, שבכל מקרה תנועה ההסתדרות לאת הבחירות בלי שאלות של משלטה. רמון וזאת, כך נראה, חאיש שיטתו לבחור בין העבודה לליכוד, ואין ספק שיבחר בעבודה. יתרו לו כוונות מסתוריות, שכוונת המכיל תוחה של חשימת שלו, מה שאפשר לו להשיג בקצ, המכיל, את בן טיפוחיו ח'כ עמיר, שר, שבניגוד לרמון, אינו רואה בחקיקה המכיל קיש קפוצה לתקופה קצרה, אלא הגשמה של חלום חיים.

לאחר הניצחון הגדול, איש בהנהגת המכיל, וביצוע חלקי של תהליך הניצחון בהסתדרות, שהבטיח לבחוריו, בכל, שהאפשר לו, והקולליה, יוכל רמון ללחוץ בגדול לזיון מפלגת העבודה, גם אם פת זשם יהיה מי. שיחזק שגורים מול דרועותיו הנחותות של ראש הממשלה יחזק רבין, ככלות הכול, הם לא יוכלו לוותר על מי שצבר עוצמה אישית מה נבחרה, בתמורה, יתבע רמון את השלטת חקיקה חוק הבריאות, בגרסתו המקורית, ואצל גם את שילוחם של הברפלד ואנשיו הקיתות, וזאת אפילו, נחם כ'סצ, מייסדי מדי דבין, בדמות תקופה מניסטוראלי במקשלה.

מבין ואילך חשמים הם הנבון, מבחינה רמון, אם ירצה, וכלה שלא ירצה - יוכל לתקופה של התעלפות. לראשית הממשלה בקריצתה הבאה, ולתגשים את חלומות לרעל מעל כבד. דוד הבינים במפלגת - חיים חדשים, שחל, בן אילינו, ליבא, ברקס חוקים, משר, שיטתית, שלום ועוד אולי, חוקים, דוד מעל קליפיות המדיניות, ששעורים להצמח במפנים, או מבין, למידע על המספר, חיים, ובהם, שאתה יע, כמו ישי שרד, ואחר, ברק - זינתה כבד, 1986, חזק בן 45, וכמו כדור ראש הממשלה של מדינת ישראל.

סגור

מלחמה מלוכלכת (ו). בשבוע האחרון נעלם הרפאלד מהמודעות

שלום ירושלימי

שהגיע חיים רמון ביום שני בערב לאסיפת בחירות בראש העיר, החיידו הרמקלים את המרכז המסחרי. מרכזי בידור, ומר חרדי, בחד לאורית את "משיח, משיח, משיח" שלו, התקלה, שלוש מראות אש ואשה, לילות את הניגון האטנכני בבידור. תיכנני, רמון, משיח מרומי, עבר בין החוגגים ופיסל על שלוש מדרגות ושקטום בשטיח מסים שמונה על צד הכתום, עם משם יצאו מציאות בלתי-אפשרית נגיף שני, גוהי צפר, איש אומן יעוטו מבעת, התקשה לשבת ליד יעל אשתי, מעומתה רשימת מילודות נעמק ברישום. "נמו לי, נמו אעשה את המסדר", מסק רמון ונצח בין השניים לתרועתה ונבוכים.

אני מנשיח את החלום של מלכות הנבוכה, יאמר רמון והרבי, במבוכות השכורה, עיריני המום מקבלת המנים המלשיגותיה את הכה. הרישמה שלו, לדבריו, וזכה לתמיכה ממיית ונחזה מנחה ורבים. אנשי ימין ושמאל, אטכונים וחוריים, עשרים ועניים, דתיים וחילוניים, צעירים וגמלאים, מקשים לראות את מכוול'ת המסחרות, בנג, וזה בדיח תחר מבכיה שולחנה תמרי ביטשל לעצמה, חתונה של תרומות את הישועה רמון את עצמו למנחם בכיו, שהציבור נתן לו אמן וסאלי חתני עניינים עצומות.

רק שרמון שכלל מעט את המורל הבנייניסטי, והתאם אתי מנחם המלניס. כיון נלחם מעט בשילטון המסואב של מפא"י, נתן נאבאב מנחמון המועטל של המסחרות, מושקית את כספי ונכורים רק כרי לקיים את עצמו. מלאכותו של רמון, מול המסחרות השנואה, אינה כה קשה. המטר שלו חר ושטני, נעצר בו באמצעות מעט פידוסם תוצות גרוב מולגים, שעולה מאות אלפי שקלים, ובסיוע התיצוריות מולגים.

ככל שקרב מועד הבחירות מתברר, שרמון פעל בצורה
 שרמה, שרק מבזבזת את החשש אבל מחזיקו, אנשי מפלגת
 "עבודה והליכו. ור לא קם הניצול המסחפיל של התרון
 שבוטרוהו על ערמניו הבדלרלי ויעקב שמאי. רמון
 נשן מראש מקפיד על וואסיני: שהחלתי את מפלגת העבודה
 וליקו את המתחרות, שער היום ויהיה נתונה כשקלוק, כמאה
 ופועל בהגמוניה שיש לה על הבית. במסע הבדלרלי סיפור
 נכוע וייאסר, שר כמה קשה לה להיגר בחור ימים את
 הניצחון המתחרות והפעיל בדיוות את מערכות האיגוד
 והתאגדות וועד העובדים. אפילו ההתניסות של ראש הממשלה
 היום הבכיים, שראש ורובם נתון לחוליה הרמני, כבר לא
 אפשרית. וחברי הכנסת של העבודה - רבים מהם בכלל
 רוצים שרמון יצא

במפלגת העבודה ובהסתדרות המשלמים היום ביוקר על
לקשרות. התקפות האירגונים יכול להיות יעילים רק עד כניסתו
של רמון למידע. וזוהי למעשה, כמובן, הבורא מנבואה,
אם מספר הקלפיות, והקול של אדור ספר, הבורא, ושלחו את
ההודעות לבחור באיחור רב (חלקו הגיע למצביעים רק השבוע). רב

ובחזרה למערכת ההסברה: קשה לתאר מערכת העומלת בליכ"ק ובמחנה המבולבל, כמו זו של ההסתדרות. זה התחיל עם ההתקפות האנטישמיות הבודדות על רמון, ונמשך עם הקמפיין הניסיוני "ערוץ ה'אחים' רמון עובד עליך" אחר כך. הציעו לראוה את המדומומת

[illegible][illegible]

**כור
ור
ות**

בבחירות לא ממוקד של
הברפנד ■ ובליכוד
שומעים את הקולות,
ומקללים את היום שבו
נכנס רמון למערכה וגנ'
להם את המצביעים

מלחמה מלוכלכת (2). מירסום במאות אלפי שקלים

[illegible]

ובליכוד שומעים את הקולות, ומקללים את היום שבו נבנם
 ורמון וקשה להם בזה את המצביעים. בליכוד, כוכבי, לויט
 את מצבה הנהגה של המסחריות ולחיות בעולם הליכוד
 המסחריות. בתחילת המירוץ דנו השתעשעו ימין בעיני שמאי
 הצביר בדיעו לזמן ארוך את צומת הרכס לכלל מאבק במסלול
 התוביה במסחריות, ושכבר קשרות אלפי הרכס על מרעות
 מרובות (במאז פזירי מסלול במסחריות). כל זה כדי
 "לשכנע" שומעים אשורות ליתקן על שומות על גושא
 העובדים, כל קשר לנאשמים המריצים, הכבד שמאי השבוע.
 "ביתנו" שרמן שומע מהעובדים כי לסייע לרכס ולמנוע שומות.
 ממלכת העובדים ממרדחת באי כשרי ואישים.

אתה לא באמת חושב שחבל תרגיל.
"בפוליטיקה הכל אפשרי".
יש לכם היום 27 אחוז. מתי יחשוב בענייך כמישגז?
"עצוב, הניצחון הוא אם נצליח ליישם את תכניותינו".
כמה תקבלו?
"אני ממותו שאחוז ההצבעה יגדל, והכותמים לא יתנו את קולם

חיים חדשים
בהסתדרות
כח"ס=1011

צילומים: יחונתן שאול וחרצל שפירא

ליומו, שרוצה לעשות בהסתדרות שימוש וד ולרצו לראשות הממשלה.

עו לא מזמן דיברתם על 33 אחד ומעלה.

"השתן הנסיכות. הקלות שהיו אמורים להגיע אלינו נעצרו בדרך. אבל הליכוד לא איבד מכותו, תאמין לי."

אבל הליכוד איבד בדרך הרבה מכספו, בגלל רמון, ועל כך עדיין לא הספיקו הבא. בהתבטח האחריות השקיעו עשר ההסכרה על הליכוד חן עתה כהנתם את צומתם על התנועה, שאמור היה להיות מוקדן שוקר כבהי מקולונל. פסקט שובצו קטעים מההתבטחותם על שרן מרזון בודיעתם מכלל העקבותה ועל עמר פרץ כנרימית שניחל מול המרסלר, ושבהי כינה את ההסכדות "מאפיה". הטרס אפילו נשלל ללונדון, שם והכנסו בו אפסקים יקויים וסופסים. כשרמון הבטורן למרדון, ושושיל הסור לפת. סיגנות אחרונם שרשעו להכניס בו שינויים נתקלו במרדורכים ובסונור התלמדות.

ומלה אחרונה דווקא על האחר במאי. תג המועלים שחל
השבוע צויין בעדירה קומוניסטית הכיבה ברחובות תל אביב,
שאוורגה על ידי ת"ש. העצרת הנדירות ואסיפות המועלים
מוצמזמ לכדי כנס קטן אחר, שסיקרו הקאליציה החברתית ופעילי
התער העובד והלומד בבית סקולר.

רק יצחק בן־אהרן, שהיה פעם מוכיל ההסתדרות, הודיע שאינו נזקק לכוחו ואסילי צפה להסתדרות ולתת מלגה. "הצבעונים" כנבג לו פורחים, ויחשבים שהם "מחזירי" אמר בן־אהרן והנה תוצאה הכוזבה: "מיטקוף" של שש, אל כל שכן שיטתו, ולמה פורטת כל שמחת האביב על כל סגסוגיותיה. זה קיים. לא יעברו ימים רבים והם יגדלו מחדש. הם ורישית את השמלה, את הדיקטטורה, את האגרוף שלכם, האנשים התעריים."

טלויזיות לנצ'ו - Lenco - דור הטלויזיה

ART LINE - SOFT LINE
LTV-70909 * LTV 70808
994 - אירופה לישראל

לדור והמחלה =
...לקח מלחמה מרובה מסיים, קטנטנת ריגון
מנצח אביר חסידים 94
לא כפי "מחיי" הקבוצה והמחלה נכד מלך, אגסי
כוחות הרפואה, ישרים ונכד מרדכי מנחם

90 ★ תחנות קבועות • שלט רחוק אינפרא אדום ★ המכונה נטל קליטות לשימוש בכלים
★ מתקן שטוח חדש סופר כחה בשיטת BLACK MATRIX להשגת תמונה ברורה וחדה E.S.T. תוצרת טרמניה 1994 ★
★ תוצרת המכשיר על המדקר (O.S.D.) ★ מערכת מתקדמת לשימוש למטרות צבאיות ופיקוח תחנות
★ שרידים התחבורות ישירות למצלמות במסעיר וידאו, מערכת כוסיאריא, שחקני ומומחים/צוללות לזמן 21 פיינס ★
★ טלסקופ עברי מדויק בעל זווית ראייה נמוכה של 20 מדרגים FAST TACTIC ★ איגוד סופר מודרני ★
★ ת. זה ומקולמוס צודדים אכזבים לקבלת הצליל המושלם ★ כניסה לאוניות בחיות המכשיר ★ אפשרות תכנות המכשיר לכיבוי אוטומטי
★ הדמנים והחיישנים הנוצצים 1994 ★

*** בואנים ישראל: מיה אשקלון * בע"מ רח' בר-כוכבא 12 חולון 58827 טל: 03-5569494**
*** סטראן דסקי חולון רח' תנאי 17 טל: 03-5569577 * קומפוט דסקי * גניו שמשון (קומפוט סטורית) טל: 03-6130967**

28#

צילומים: אלי דסה, באמצעות אייל ארד תעמכה

מחנה ג'באליה. מקום ראשון בפעילות חבלנית

דוד רנן אבונימר הקטן

פל בלכידתו של המבוקש החריג, ואנשי השב"כ בשטח נדרשו לתת עדיפות ראשונית לאיסוף ידיעות על האיש ואורחות חייו. וכמו כרי להגביר את החששות, התקבלה ידיעה ש"אבונימר הקטן" צירף אליו מחבל חמוש נוסף, ושמו פאזי אל-יוחרי. הראגות והמחירים מפני התוצאות של ניסיון הלכידה הוכפלו עכשיו ואף שולשו.

חולית מסתערים, ובראשה מפקד סיירת דאן, החלה נעה בבלי רכב מוטוים. המחבל המבוקש היה למושא חיפוי בקרב צעירי ג'באליה, אך גם הדיעות על האיש הלכו והתרככו, כך שעכשיו ניתן היה להיעדר ולהסתכן בלכידת השניים ביתר ביטחון. המכונית המסויה נעה בשטח, ובתור כח לוחמי סיירת, מתוך הנחה שבאחת המנויות בהן יתקלו יימצאו "אבונימר הקטן" ושימר ראשו. הוגדרו מסלולי הנסיעה האפשריים והשטח שבהן נהגו השניים לשוטט במנויות מלאה נוסעים. כך נלמדה שיגרת מסעותיו של אבונימר, עד להרגשה שאנו מכירים את האיש, מנהגיו ומסלולי נסיעותיו עד לפרט האחרון.

בבוקר יום שישי אחר התקבלה ידיעה בשב"כ, כי "אבונימר הקטן" וחברו עולים בתוך ג'באליה למנוחה, ובה ארבעה נוסעים אחרים. המידע הועבר במהירות אל חולית המסתערים. כעבור זמן קצר ריווחה החוליה כי יצרה קשר עין עם המנויות, שמספרה, תיאורה ומקום מושבם של "אבונימר הקטן" וחברו נמסרו להם מראש. עכשיו השתתק כל מערכות הקשר. בחדרו של איש השב"כ התאספו עובדים רבים, ושקט מתח השתרר בחדר.

ואו נשען הצילצול. בקצה השני היה מפקד הסיירת "השניים ככולים, הרימונו ללא הניצרה ביד, בדרך אל"ץ, קשה לתאר את מה שהתרחש בחדר. צעקות, צוללות, חיכוכים ונשיקות. הידיעה דווחה בכל צינורות התקשורת אל כל המטות והמפקדים. כעבור זמן קצר הגיע מ.צ. אל חצר בניין השב"כ, בידו רימון בלתי נצור ועל פניו חיוך. בתוך הרכב המסויה ישבו שני המבוקשים, ולצידם שני לוחמים שממו עליהם.

ראשון חדר מורכב "אבונימר הקטן". הוא חייך, והישיב את שתי יריי הכובלות לעבר איש השב"כ שאירגן את לכידתו, ואמר: "ניצחונם, תפסנו - כל הכבוד".

חיים מופול סאלח שבת

עוד, נכנסנו לביקור נימוסין אצל משפחה מסוימת. כשיצאנו מפתח הבית, בדרך אל הגנים, בא לקראתנו בחור ערבי. עניינו משום מה נראו לי מוכרות. לא רק העיניים, גם המבט החדר. הבחור עבר על פנינו ואנו נכנסנו לגנים ונסענו למפקדה. כעבור כמה שעות, כשעמדנו לחזור צפונה, ירדנו אל הרכב שחנה בחצר המפקדה. והנה עומד שם אותו בחור ערבי. הוא מתחבב כי ואני בו.

שלוש, שלום, מי אתה? מאיפה העברית הישראלית? אני ישראלי. אלה "בגדי עבודה" - חייך והציג בי על לבושו.

כן, אני מבין, ראיית אותך קודם בעיר, על חקן של מקומי.

כן, גם אני ראיית אותך, אבל התראינו עוד דרכי קודם לכן, ממזל... לפני שנים... ואני צריך לזכור אותך אתה בטוח וזכר אותי, אתה רק לא מזהה. עבר הכזה שנים.

אני שחקתי את הבן הקטן שלך בסאלח שב"ח. כן, כן, עכשיו אני זוכר (גרנוי נתקן מרמעות). ומה איתך עכשיו? עכשיו עכשיו אני משחק כל הזמן - בתור עוזי. משחק מסוכן, כן. (מתוך הספר "חיים מספר על טופול")

חוף הים. עזה. פעם היו ברצועה גנים, אבל לא מנועים

אביגדור קהלי סדין אדום

נצרת, את האיש מימין. הילדים הגיעו בסופו של דבר לרצועת אסם שחיכתה להם מוטויה לילה לי בלתי יראשונו מן המפתח. חלפו לפתע כספר מינוס פונה מעל ראשינו ומצפיות של חיללים רבים מסביבי הבנויה שהגיעה הפקודה לתחילת המלחמה. "סדין אדום".

הטנק שלי סרץ בסערה לעבר הרצועה ומאחורי 11 מניי פאון, זה היה בספר ימים לפני יום הולדת ה-22 ובדיוק שנה לאחר ניסויי לרליה וכחודשים לפני נכר הריינג.

כר פסוטה שסימסה את הווללם הישראלי בסיוע לאורך הגבול. תחנות בונה כאן בונה, השעה שמים עשרה רכות לפני תשע, התאריך המשיכה ביוני ובכרע זה לא נמשכו.

אני חוצה את הגבול. אנונו עושים היסטוריה. בה צלחה לכולנו, סוף. הדרך הייתה צרה מרחב הטנק ולפתע ראיתי סליפות צבע מיקצצות על הטנק שלי. בתחילה לא הבנתי. אף לאחר שניות קלטתי שזורים עלי באש מקלעים. הבנתי את ראשי פנימה והתחלתי יורה באש מקלעים לכל עבר. הדרך הייתה חסומה ע"י גטאות, פחים, עצים ואנשים ונראה שמישהו ידע שהגענו לגיני בציר הזה.

פגז אחד ירד לחיות והמכשול התרומם באוויר. ניסיתי לפרוץ דרך ולפתח השירות כל הטנק נפץ לה ונשאיתי עומד, הוסס את הדרך, והכניס מאחורי רי לא כסילנים לעוקי אותי בגלל שדרת הצברים מאחוריהם. הילדים צרחו, בכי וברוח מפני הטנק הענק שצא מהחור. כל אותה העת נמסבה האש המכוונת מתוך הכתים, הטנק שלי נפצע אבל אני חסות.

זכרונות מעזה

יעקב ארז

מחנה גנבים גדול

ק תעלה עמוקה, שהצצה בין שדות תבואה ובישוריים ארמת כור, סימנה את הגבול בין ישובי הדרום לרצועת עזה. לא גדר, לא מוצבים, לא עמדות תצפית. בסוף שנות החמישים המושג "גדר מערכת" עוד לא נולד ואפילו גדר בקר לא הייתה שם ואת עמדות התצפית אייטו חיללי ארזים מקולומביה או נדנמק. חיים לסקוב המנוח היה אלוף פיקוד הדרום ונאמר דורון היה מפקד החטיבה שלטו, והמגיד של גדר 13 בנולני שבו שרתתי היה שלמה אלטון שנהרג במלחמת ששת הימים בפאחי עזה.

ירדנו לגבול הרצועה למה שקראנו קוירדום, ישבנו במחנה אוהלים קטן ליד קיבוץ גרים בחורבת מאין, ומדי לילה יצאנו למארכים בשדות הקיבוצים נגר אויב שמעולם לא ראינו אותו - אותם כסתגנים בשדות הגבול בשעות המוקדמות של הלילה וביקו שו לגנוב צינורות השקיה מאלומיניום או בעלי חיים.

שכנו שם, חיללי פלוגה ג', המיסים ושיטה לילות רצועים במארכים. מתוך החורשים שעשיונו בקו, ואפילו לא נתקלנו במסתנן אחד.

בנולני של סוף שנות החמישים, החופשות היו רגילות, לא היו חששות וכמעט שכל רגילות. חיינו בשיגרה קשה של חיללי חיר. בימים היינו מסיירים בשביל הפטרולים בין עמדות הארזים כדי להפגין נוכחות, וכלילות מארכים, לילה אחרי לילה.

הצופרים שלנו, חיללי גולני, הורמנו רק שעה קלה אחרי המארכ. סמוך לזריחה, כאשר היינו נכנסים לחצר המשק שבשדותינו שכנו. בחור האוכל הכינו לנו האקר נומיות של הקיבוץ שולחן עומס במצרי מוון. תחבנו את הענכנכיות, המלפפונים והבצל רק ככל שאפשר, טיגנו תביר תחת עם סחוט שמישהו מן החיללים הביא בצנצנת מן הבית ושכנו למאכל מוכה החום כדי לתפוס כמה שעות שינה.

מעולם לא אכלתי כל כך הרבה הציתות כמו באותם ימים רחוקים. בסירים השקפנו מערכה אל חופות דלות של פלחים ברצועה. לעבר מקבצי מנגים צופמים של מחנות הפליטים, מהם יצא צה"ל שנה קודם לכן, אחרי מבצע קדש. איש מאיתנו לא התחבל על עזה כמקדמות שמולידה רצון לבקר. ראינו את האזור הזה כמחנה פליטים גדול, שטמנו מנגים

1957

1967

1972

1974

מחובב לו הראש לגמרי, לכוכב הכדורסל שאקיל אוניל. הוא הוציא תקליט 'דאפ', שיחק בסרט
חתם על חוים אגדתיים עם חברות ענק ■ בהדרגה שכח את מקור הכוח שלו - הכדורסל. במקום
הסתגר במגרש ולשכר את נקודות החולשה שלו, התמכר אוניל לחשיפה התקשורתית. התוצאה -
הוצאתו, אורלנדו מג'יק, הודחה בסיבוב הראשון של משחקי הפלייאוף ■ מכונת הכסף החלה לזייף

כדורסל? מה כבר נשאר לו להוכיח פעם, לא מומן, זה היה אחת. כוכבי כדורסל, גדולים ככל שיהיו, עברו כמו מטורים במשך שנים כדי להביא את עצמם לרמה אופטימלית, לשפץ אלמנטים במשחקם, לספק את הרעב לכדור, להישגים, לשלמות. היום, הולך ופוחת הדור. שאקיל מנהיג דור חדש של צעירים שאין להם מה להוכיח. רוקים שוחתמים, מיר עם בנסתם לליגה, על חוים של עשרות מיליוני דולרים. ואחריהם, לך הכנים אותם למשטר אימונים בקיץ כדי לשפץ את הבאט-שוט. דוגמאות: כרים וונדר, הרוקי של גולדן סטייט, 75 מיליון דולר בחוזה ברישנה; לארי ג'נסון משארלוט, 84 מיליון דולר; דאריק קולמן מניו ג'רזי, רורש סבס דומה. השבוע הודיע ג'ון רובינסון, בן 20, ממילוולט פורד, כי הוא מקריס את צאתו ל-N.B.A. בשנה, ומתכנן לראשון הקרוב. מומחים מעריכים, כי הקבוצה שתוכרז בו תיאלץ לתתם על חוזה בסביבות ה-100 מיליון דולר. התוצאה הנלתי נמנעת של התהליך הזה היא, כי חברות הצעירים הפכה לבלתי נסבלת. כריסטיאן לייטנר הוא האיש השנוא ביותר במינסוטה. ג'מאל משבורן וג'ימי ג'נסון עושים בראלאס ככל העולה על דעתם. אף אחד מהם לא נתן כבוד לאנשים במסעך יואנג, ריינרד ורינסון או אקים אולגאזאן. כל אחד מהם משוכנע כי המציא את הכדורסל. זו חבורה של מינסוטה שמשחקים בשביל הכסף, ורק בשבילי.

את העונה הנוכחית החל שאקיל באילו גורר מלוע תותח. המספרים שלו עלו כמעט בכל הקטגוריות - קליעה, אחוזי קליעה, ריבאונדים ואסיסטים. הוא מאבד פחות ומוסר יותר. בהנהגתו ניצחה אורלנדו 50 פעם וסיימה את העונה הריגלה במקום הרביעי בחוף המזרחי, הישג חסר תקדים.

אף אחד לא ציפה שאינריאנה, מקום מלישי וסר יומרות, תסכן את התקדמותה של אורלנדו בפלייאוף. מג'יק ג'נסון הגדיל לעשות וניבא לאורלנדו סיכוי מסריים בקרב על התואר. ואז באה הנפילה. שאקיל היה גרוע בשלושת משחקי ההפסד

בגרמניה, שם התגורר שאקיל עם הוריו. הוא התגשש או לגונה שני מטרים, אבל כשבראון גילה שהוא בסך הכל בן 13, הם החליטו לשמור על קשר. וכך היה.

שאקיל חזר לארה"ב, שיחק בלואיזיאנה טייטס. היה שנתיים רצופות 'אול סטאר', וגול למימדי המפלצתיים הנחשבים. ב'92 הוא היה הבחירה הראשונה ב'דראפט' של ה-N.B.A. ונחשב להבטחה הגדולה ביותר של הכדורסל מאז מייקל ג'ורדן. אורלנדו מג'יק, קבוצה חדשה, נשללה מסורת וכוכבים, וזכה בו בעקבות הוכיח הפכה אורלנדו, בן-לילה, לקבוצה אחת לגמרי.

שנתו הראשונה של שאקיל בליגה היתה מוצלחת ביותר. הוא מילא את כל הציפיות וסיים את העונה עם ממוצע של 23.4 נקודות ו-13.9 ריבאונדים למשחק. הוא נבחר ל'רוקי' (טירון) העונה והפך את אורלנדו למשכנת הקהל העיקרית של הליגה. הסלולרית הגיבה מיד - השנה שודרו בארה"ב, מחוץ אל חוץ, יותר משחקים של אורלנדו מאשר של כל קבוצה אחרת (כולל שיקגו בולס, ניו יורק ניקס ושאר האחרים).

עונת ה'רוקי' נגמרה. אורלנדו החמיצה הפועה היסטורית ראשונה בפלייאוף ברבע האחרון. שאקיל עבר את טבילת האש בהצלחה גדולה. קץ.

וכאן, בקיץ האחרון, החלו הכעויות. ציפו ממנו שיעשה את מה שעשו כולם לפניו - יתגבר כאלום כדורסל ויעבור על נקודות התורפה שלו. ויש לו הרבה. קיוו שישלם לעצמו קליעה סבירה מתצי מרחק. שינסה ללמוד תנועות חדשות. שיתרגל קליעת-גובה (המכונה פיידר-אוי) שיעבור על קליעת העונשין האימונים שלו.

במקום זה, הוא נכנס לאלופן הקלטות והוציא תקליט 'דאפ', אחריהם בילה שבועות ארוכים באור צילומי סרט קולנוע בשם 'בל צ'יסט', לצידו של ג'ון גולטה. ואחריהם, שבועיים לפני מתנה האימונים של פחית העונה, יצא למסע קידום מכירות באירופה.

בן כספית ניו-יורק

אף פעם לא היו ל'אינריאנה פייסרס', קבוצת כדורסל, חוים כה רבים. מומן לא הסב משחק כדורסל אחר נתן רבה ל'בן כספית' כזה גדול של אנשים.

וזו המעשה השלישי בסדרת הטוב מחמישה, בין המייסרס אורלנדו מג'יק, במסגרת הסיבוב הראשון של הפלייאוף בליגת ה-N.B.A.

אורלנדו, מייביריטי, אירחה את שני המשחקים הראשונים. נריאנה ניצחה אותם. המשחק השלישי התקיים באינריאנה, שם שני האוהדן, היא ניצחה גם אותו (99-86). אורלנדו הודחה, בנסת פרז מוריה ומשפילה.

האמריקנים המציאו להרחה כזו, על האספ, שם מיוחד: חוים, טיטאום, האוהדים באינריאנה הגיעו למשחק חמושים מטאטאים קטנים ונפטו בהם בעליות כל הערב. זה היה, עבור שני אנשים, מראה מלבב ביותר.

אורלנדו, מועדפת לריצה ארוכה בפלייאוף, נשלחה הביתה בנסת מים. זה לא היה בליכך משמח, אילמלא שיחק שם אחר, שאקיל אוניל.

בדורשים האחרונים אי אפשר לפתוח באמריקה טלוויזיה, גלי להחלף כספיו של האישילר הזה, בקושי בן 21, מפרסס שוה. פרופו כבד הספיק להתנוסס על שעריהם של כל המונינים המוכרים. סירדה שלמה של קליפ-משחק לילדים קטנים לו. משחקי וידאו, פוסטרים, כובעים ומכונות-שאקיל זכרים כמחיות היסטוריות.

הוא כיכב בסרט קולנוע לצד ג'ון גולטה, הציא תקליט 'דאפ', שני 'קליפים' מתוכו משודרים ומושמעים בלי סוף ברדיו טלוויזיה. אפילו ביוגרפיה ('שאקיאטק') הוא כבר הספיק שרס.

שאקיל וקבוצתו הגבוהה והיד

מול אינריאנה. במשחק השני הקטין לעשות וקלע 15 נקודות בלבד. ומתאוס כולם מזהים את נקודות התורפה שלו, את השכלונות, האנוכיות, חוסר הגיוון במשחקו.

הכל נכון. שאקיל הוא השחקן הטוב ביותר בעולם, רק במידה והמשחק היה משחק במשחק המטרים הרבועים שמתחת לסל. מעבר לתחום הצר הזה, הוא לא קיים.

אין לו קליעה מטוט בינוני, אין לו תנועה נכונה, הוא נקלע לבעיית עבירות בשלב מוקדם, הוא קולע פחות מ-50 אחוז מהעונשין, הוא לא למד עריין להיכנס מגימה ולטחוט עבירה כשצריך, הוא לא עושה גוסט-אאוט יעיל לסנטרים האחרים, והכי חשוב - הוא לא עושה את השחקנים שסביבו טובים יותר.

במקום זה, הוא מוביל את הליגה ב'קישורים' ותלונות אצל שופטים. במחצית מסלי השרה שלו הם 'דאנקים'. ובדינעים הקריטיים כאמת (כמו הפלייאוף, או משחק האליסטאר), הוא פשוט נעלם.

את כל הדברים האלה הוא יכול לשפר, אבל אין לו זמן, אין לו רצון ואין לו סיבה טובה.

דייב העיקרי של שאקיל, הוא אלונדו מורינג, שחקן הציור של שארלוט. אלונדו, בריק כמו שאקיל, משחק בליגה עונה שניה. הוא רציני, שקל, מתוכנן. יש לו פוטנציאל עצום, אבל עוד הרבה מה ללמוד.

המול הגדול של אלונדו הוא שאין לו כושרן שיווק. הוא לא יודע לשייר וגם כושרן המשחק שלו ירד חלש. לכן הוא בילה את כל הקיץ האחרון באולם הכדורסל של ג'רזיטאר, יחד עם פטריק יואנג וריימבה מוטסוב, ועבר על ג'אמפ מטות בינוני. שאקיל, בינוניים, מכר נעלי ריבוק לילדים בגרמניה.

יומיום טורדני של ביקורת החל להישמע סביבו. 'היי, שאקיל, מה עם הכדורסל?' - שאלו אוהדים. עיתונאים ופרשנים. אבל שאקיל, שבוי של תרמית, ציפצץ על העולם. 'אני מתכוון לעשות כסף ולא מעניין אותי מה אנשים חושבים', הוא אמר. 'כדורסל היה ויהיה במקום הראשון, אבל יש לי גם כושרנות אחרים ואני רוצה למצות אותם'.

שאקיל שבר את כללי המשחק. הוא הפך משחקן כדורסל שעושה עסקים לאיש עסקים משחקן כדורסל. את המשפט הזה, בריק, כתבתי בשבוע שעבר על מייקל ג'ורדן. העניין הוא שלג'ורדן זה קרה אחרי 9 שנים רצף אליפויות. לשאקיל זה קרה כבר בהתחלה.

ואולי הוא לא אשם. שהי עוד לפני שהתחיל את הקריירה, הוא כבר הפך לצעיר הפוסטר הרשמי של הליגה. ריינרד סטר, הקומישנר, התנפל עליו כמנצח של רב. אם לא היה שאקיל בעולם, סטר היה מציא אותו.

מישהו היה צריך להיכנס לנעליהם של מג'יק ג'נסון, לאיי בירד ומייקל ג'ורדן, מהם התייתמה הליגה חוץ שנתים. מישהו צריך למכור את מוצרי ה-N.B.A. (חלק ניכר מרווחי הקבוצות בא משום. מישהו צריך לראוץ שהרייטינג של שידורי המשחקים יישאר גבוה. מישהו צריך לחסוך למחליידיהם של הצעירים.

שאקיל אוניל, ילד בן 21, נבחר למישהו הזה. גם בגלל שלא היתה אלטרנטיבה. בגיל 21 הונחה על כתפיו הליגה כולה, עוד בטרם קלע את הסל המקצועני הראשון שלו, לפני שהשתתף במשחק פלייאוף, שלא לדבר על אליפות או שתיים.

הוא קיבל באורלנדו חוזה של 40 מיליון דולר. 'ריבוק' משלמת לו 20 מיליון דולר ל-4 שנים. ההערכה היא, כי הוא יעשה בסביבות 90 מיליון דולר מפירוטמות, מרסיס ותקליטים בשנים הקרובות.

אז בשביל מה הוא צריך לקרוע את התחת כל הקיץ באולם

כל הקיץ זה הסתובב בעולם, העניק חתימות וקידם מכירות. הוא מוכר, בהצלחה, כל דבר הניתן להימכר: 'ריבוק', 'פפסי', 'מסלורינו', מירגם סמלי. הוא מתראיין לכל דורש, מנפץ מרי קטס סל כזה או אחר ומשכנע, לאט לאט, שהעולם נברא על מנת לשמח אותו.

ועכשיו, באמצע כל זה, באה (משום מקום) אינריאנה, עם לכה חזק, מוצצה את הבולן בקול רעש גדול. אין שמחה מעננת יותר משמחה לאיר, וקשה מאוד למחוק עכשיו את החיוך מפרופסור של מרשנים, בעל-טור וסתר שונא-שאקיל, שהתגרבו מאד בזמן האחרון.

יחזן ספורט אמריקני העניק לא מומן לאיגיל את התואר 'הסופרסאי הכי מועד-מדי' (OVER-RATED) בעולם. 'אם אתם רוצים סלים שבורים, שאקיל הוא האיש. אבל אם אתם שוחשים שחקני-ציר מושלם, לכו על דיוויד רובינסון', נכתב שם. במקום אחר כינו אותו 'כלי ריק' והקדישו שבועה עמורים כדי להמכיר למה. הוא נזכה למקום טוב גם בטבלת בעלי ה'פוטנציאל' ה'אמריקנים' וה'סובלים' מחשיית-יתר'.

אין, תוך פחות משנה, איבד שאקיל את חסינותו והפך ל'לד-סל', יקר מדורי הספורט ותקות הליגה כולה, לאכזבת העונה.

הוא נולד בניו ג'רזי, לפני קצת יותר מ-21 שנה. בשבועות הראשונים הוא נראה כמו כל תינוק נורמלי אחר. קצת אחריהם, הוא נראה כמו שני תינוקות. את שמו, שאקיל, נתנה לו אמו אחר שעיניה בספר שמות מוטלמים.

הוא החל לשחק כדורסל בגיל שבע. רייל בראון, המאמן של 'גרינטיס' לואיזיאנה סטייט שנס אותו בבסיס צבאי אמריקני

שאקיל אוניל. שבר את כללי המשחק והפך משחקן כדורסל שעושה עסקים לאיש עסקים שמשחק כדורסל

שוורצקופף לא שם עלינו

לאחר שנכלו הסקאדים הראשונים על ישראל, ביום השני למלחמת המפרץ, הבטיח המימשל האמריקני לעשות מאמץ מרוכז להשמיד את משגרי הפילים במערב עיראק ■ אבל, טוענים מחבריו של ספר חדש, הגיחות האמריקניות על המשגרים היו חסרות משמעות. מפקד כוחות בעלות הברית, הגנרל נורמן שוורצקופף, טען ש"החיבוש אחר הסקאדים הסיט אותנו ושיבש את לוח הזמנים שקבענו" ■ קטעים מספרם של יוסי מלמן ודן רביב על יחסי ישראל-ארבע"ב, שותפים לדבר מעשה

סקאדים על רמת נון, ינואר 91. מדוע לא חוסלו המשגרים

תקוות כוש היתה רק לראות את ישראל מאבדת מעם מכינתה העצמי. פקידים בכירים בממשל, לעומת זאת, ואף בוש עצמו, טוענים בריוק הדיסק. לדבריהם, לא רק שלא היתה להם כוונה להחליש את ישראל, אלא שבכדי לפייס ולמנוע פעולת תגמול מצדה, הם לחצו שוב ושוב על הרג הצבאי להעניק חשיבות רבה לאיום טילי הסקאד. הגישא ויועצו לכינתון לאומי, הגנרל כרנס סקורוס, דחקו כדמסכיל, הגנרל קולין פאוול, להכטיח שמסגרי הטילים במערב עיראק יהיו למטרה חשובה לתקיפות האוויריות. וזו גם היתה עמדתו של הגנרל פאוול. "הגנרל פאוול היה מאוד כדאג משיגור הטילים על ישראל", נזכר אחר מעוריו, "ושותף בטלפון פעמים רבות על הנושא עם הגנרל שוורצקופף".

שוורצקופף מצדו, הבחיש גם הוא בתוקף את האשמות של קצינים בכירים ושרים ישראליים, כאילו לא היה אכפת לו מהאיום העיראקי על ישראל. "ושינגטון חתמה על הסכם עם ישראל", זכר שוורצקופף, "והיא מאשרת את תוכנית ההגנה. וזו היתה מדיניותנו". הוא קורא פה אתה שולח פטריסטים לישראל ומקציב מטוסים להגן עליה. אבל אני כעמתי עליהם, הוסיף המפקד העליון של כוחות הסקאדיה, "מטוס שהבטיח את ההגנה האסטרטגית, שיש לעשות ככל יכולתנו שבו נורו הטילים. זה לא עולם לא אשכח את הלילה הראשון שבו נורו הטילים. זה היה לא קלה האמת היא שבאשר סוגרו הטילים הראשונים, ראיתי יותר לישראל מאשר ליראד, שגם עליה נורו טילים. זאת למרות שאני הייתי או בריאד. הבנתי שההשלכה האסטרטגית של

יוסי מלמן ודן רביב

ה שמעניין בסיור הוא השאלה החשובה ביותר, אולי, ליחסי שתי המדינות בתקופת המלחמה: מדוע לא הצליחה המעצמה הגדולה ביותר בעולם לשתק את יכולתה של עיראק ולמנוע ממנה לשגר שוב ושוב טילים על ישראל? מבחינה צבאית בריאד, התשובה מצויה בדבריו של מפקד חיל האוויר הישראלי המסגרים לא חוסלו, כי ארצות-הברית הקדישה למשימה רק משאבים מוגבלים ביותר. אבל מדוע מה היו הסיבות לכך? בחיל האוויר הישראלי מאמינים, כי הגנרל שוורצקופף ומטחו דירגו את המשימה במערב עיראק כעדיפות נמוכה. הסבר אחר נעוץ בגישה הבסיסית של חיל האוויר האמריקני, הנורסת כי "שום מטרה לא שווה אובדן מטוס".

אבל יש גם שרים לשעבר ופקידים בכירים בממשל שמיר, המאמינים כי תחשבות האמיתית מצויה בכוחות ודון מצד המימשל. הם חושבים, כי הנשיא בוש אחת למפקדיו לא ליחס חשיבות למערב עיראק, מתוך כוונה להוכיח לישראל את תלותה בארצות-הברית. חיוק לאפשרות זאת ניתן למצוא בדבריו של הנשיא לאחר המלחמה, כי כתוצאה ממלחמת-המפרץ הושגה התקרבות שלום במזרח-התיכון, "התנאים לשלום בשל", דבריו. מי שחושד בכנותו של בוש, מוצא בהתנהגותו מקבילה לזו של הנשיא ניקסון ב-1973, שנייה קיוו כי ישראל תצא מחלשת המלחמה. אפשר שהנשיא בוש חש כמו ניקסון, שיראק מגיעה ומשפלת תהיה יותר לוויתורים מריניים, אם כי גם החשדנים ביותר בשרי ממשלת שמיר אינם מרחיקים לכת בעמדתם זו. הם אינם טוענים כאילו האינטרסים האמריקניים הכתיבו מראש רצון לגרום לפגיעים רבים בישראל. לרעתם,

צילום: נאור רחב

סדאם חוסיין

הגנרל נורמן שוורצקופף

את לוח הזמנים שקבענו. הוא הורה, כי אכן חיל האוויר האמריקני כעס על החשיבות והמשאבים שהוענקו לאיתור הסקאדים. "חמיר כשותקטרי לחיל האוויר בעניין הסקאדים, הם לא היו שבעידן ואמרו לי כי הדבר יאלץ אותם להסיט מטוסים ממטרות אחרות". הוא נזכר כי באחת השיחות אמר לו מפקד המערכה האווירית, הגנרל צ'רלס דורנר, "המפקד, למען השם, המטוסים האלה מתוכננים לצאת למשימות אסטרטגיות".

ובכן, מדוע לא הצליחה ארצות-הברית למנוע את שיוגור הסקאדים לעבר ישראל? חוסר-הרצון העדי יכולת או פשוט כי זו היתה משימה קשה אם לא בלתי אפשרית לביצוע? התשובה לכך, תוצה בין חוסר-הרצון הישראלי להסברים האמריקניים, יכולה להימצא במרוקס "שחמט". במקרה היתה זו יחידה קטנה של חיל האוויר האמריקני, שמתפקדה לתכנן ולהרימות קרבות אוויר, שבראו על מסכי המחשבים כמעין משחק שחמט. באביב 1990, עוד לפני פלישת עיראק לכוחות, חוסלה על היחידה משימת חבנו ומחקי חרשה לבדוק את השפעת הימוש המרוקס - הפצצות "החכמות" מנותות-הלייזר - ויכולתו למנוע במטרות קרקע. עם המתכננים נכנסו גם מומחים אוורחיים, ובהם אוראדור לוטננט, מהמרכז ללימודים אסטרטגיים ובינלאומיים בושינגטון. לוטננט הציע כי עיראק תיבחר כיעד ללימוד הנושא. "זה היה משוט מוקד ומול", הוא הורה. על כן היה זה אך טבעי, לאחר פלישת עיראק לכוחות,

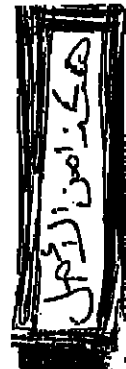
האמריקנים הציעו: תירו טילי יריח

אמצעי של המפלס האחרון, הציעו האמריקנים באותו לילה שבין יום חמישי לשישי ולאחר מכן הסקאדים הראשון על ישראל, כי אם ישראל תשה צורך בלתי-ניתן לריסון להניב, עדיף שתשתמש בטילי קרקע-קרקע מסוג יריח, ולא במטוסי חיל-האוויר. המפרד דים האמריקניים סברו כי זו תהיה לא רק תגובה תגכית חלמית כנוסת של עין תחת עין, אלא גם הפחתה בעייתיות מבחינת מאמץ המלחמה האמריקני. הם יצאו מנקודת הנחה כי רצונה של ישראל לגמול לעיראק מונע מיצר נקמה והעריכו כי לישראל יש היכולת הצבאית-מבצעית לעשות זאת באמצעות ירי הטילים. ההצרכה האמריקנית התמככה על העובדה, שבשלושים החודשים שקדמו למי לחמה ערכה ישראל שני ניסויים, שבהם שוגרו לחלל לוחינים בעזרת טילי יריח. חישוכי המויעין האמריקני העריכו כי הטיל הישראלי הוא בעל טווח מוגבל של כאלף וארבע-מאות קילומטרים, יותר מכמליים מחמרחק בין ישראל לבגדד. באותה תקופה, ב-1989, חששה גם בריט-המועצות שהטיל הישראלי מוגבל למנוע בשטחה ופירסמה אזהרות בעניין זה נגד ישראל.

אבל לדברי הפקידים האמריקניים המומחיים, ארנס רחה מיד את ההצעה האמריקנית, נראה שהם לא ידעו כי הרגם החרש של טיל יריח לא נכנס עדיין לשימוש מבצעי, כך שלשאר לא היתה בעצם היכולת להשתמש בטילי נגד בגדד. האמריקנים גם לא שיערו שרצונה של ישראל להניב נבע מצורך צבאי ולא מתוך חיפוש של נקמה לשמה. לירות את הטיל לעבר שדה-העומה או אחר שיוגר טילים במרכז במערב עירק היה חסר טעם - כובד של טיל יקר, שלא היה מבטיח פגיעה יעילה.

שמיר סירב להפעיל נשק גרעיני

מן קצר לאחר שיתוף הטלפון-הבזש, כינס שמיר את הממשלה לשיבות חירום מיוחדת בגלי-אביב. קבוצה של שרים ואנשי צבא רדשו תגובה "חלמית-מיד" ותגובה כזו לרעתם יכולה להיות רק בנשק גרעיני. ישרי אל מעולם לא חזרה כי בהשגחה מצד ארנסל גרעיני, אך מרבית האסטרטגים בעולם מעריכים מי הנשק חסודי פותח בישראל כנשק של המפלס האחרון. רק אם עצם קיומה של מדינת היהודים יהיה נחלז בטמנה, תלננן החורחה להשתמש בקטלני שבכלי הנשק עלי. ארנסל, בעבר, הועלתה האפשרות להשתמש בנשק רק בחירום נוח אחר. בשלושת הימים הראשונים למלחמת יום-הכי-מרים מאוקטובר 1973, כשצבאות מורית ומצרים אהליש את הצבא הישראלי, הפעם לא נשקף איום של ממש על קיומה של ישר-אל, אך קבוצת השרים תלגית, שתבעה לקיים דיון באושי ציה הצבאית, שאין מרבדים עליה, היתה מראגת. מאוכזר כושל ההחלטה הישראלית, הם טענו שהאזהרות הישראלי לוח שרששטע למני-המלחמה, כי עיראק חלעגש קשות אם חלע לתקוף את ישראל, לא השפיעו על מראס-החסיין ולא תרחיעו אותו. עתה, סברו אותם שרים, יש מקום לשקול פעולה עולשין ונשק גרעינית. גלי-עיראק, כי שועולם כולו ונמיהות מריגות ירכיקטור את המסגרת לא את יריבה מתלממת על ערי ישראל. אבל קמרת של אותם שרים היתה במינס. ראשיה ממשלה שמיר, שו-הניסוחן ארנסל שרים-למספיק רוח את העדין על חסי ישראל אינה יכולה, אלא את-מאותם שרים, להרשות לעצמה להשתמש בנשק גרעיני. ציה גם לחשוב על חירום שאחרי-ההצעה, מה יהיה אז אד נכיל לחיות בעולם, במדינת תר-אשגנה וחיזוקה שהעליה את הנשק-האיום הזה, מאז הטילה ארצות-הברית שור-פצצות על יוסי. בנקר מלחמת-העולם השני חלע עצם חסי חשבת וזי-מאז, שאין להעלותה כלל על הדעת.

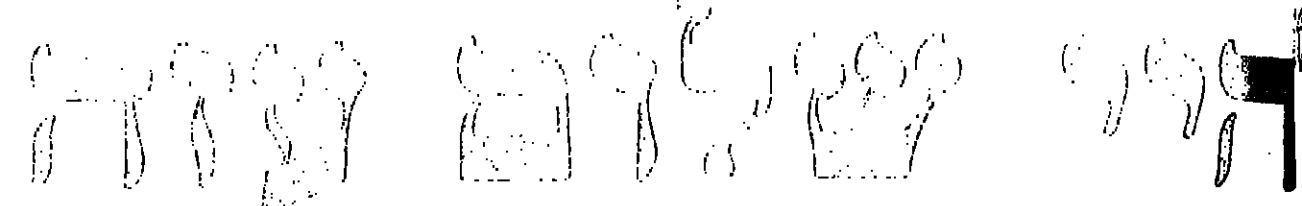

הדר האושר

עורך יום: אבנר אברהמי • עורך לילה: דודו גבע

לגיליון זה מצורף כיסוי תחת

א עברו יומיים מאז הפרידה, וכבר הלב הולך געגועים
ל חבל הארץ שכה אהבנו. ישראלים נזכרים, וגורנם נשנק

פינת הג'עג'וע
צחק, שתית אותה

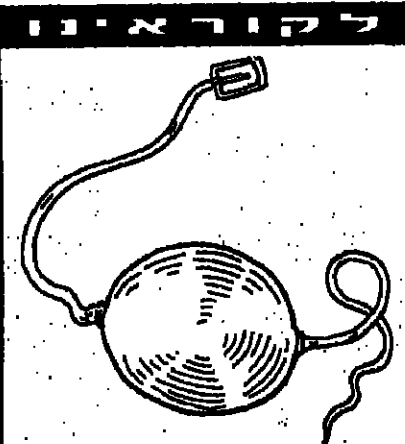

קרא בשבוע הבא
ב הדר האושר
3 פרשני ספורט שעברו ניתוח
לשינוי מין ממליצים על מתכוני
בנינה לתת השבועות ועל זניות כימי
כולרה. מכה

אמני העולם מגיבים
והפעם: ברויאל

רנע של שיר
זאת ירד-א-ש-א-לאים,
זאת ירד-א-ש-א-לאים
זאת ירד-א-ש-א-לאים
אי אי אי אי אי
נרק שובי ושב
זאת ירד-א-ש-א-לאים,
זאת ירד-א-ש-א-לאים
זאת ירד-א-ש-א-לאים
אי אי אי אי אי

לפני תחילת

עלינו לכוונתה, בתי העיר הקטנים, הסובלים מזהם, העלו אי
קל. תחילת המאמץ הרקע השתלשלה ממרוקם. השחלנו לו בודדת

אומנות התמונה הביאנו אל מרכז העיר. תושבי המקום
למנו אותנו במאור פנים וחיימנו מיד את האווירה

עצרונו עובדים ושבים: בחי לקדור את מנהגי המקום.
אירע אירע, אמרו בתוך, הם השיבו לנו ב'קטס סטאק', מתבקן

ללאכול משהו. היוכנים היו מלאים כל-טוב, ובניל חולל
התחנן המריר חשנו דיקרה בלב ותחשנו לביחית שיטא

וכריתם לשלום: וחורר הבית עיישים אי מאושים. בכאנו
עצמנו את ידנו לטול סימטום המנוסות של האינציויה
ושקענו מתרומת היה עשר

ל' השתעו. הצטרפנו לטרבל המקומי בכיכר העיר של
התחנן מרירי שיטא את עיגילו. בקעק התנגדה לו מוסיקה
המסמית קלה

נשני כבר מותר לגלות: ילדים מסבין הדליקו בל'ג בעומר קרשים מקסט'אל

הבחרות להסתובבות: פינת דרמטי בדקה ה-10

אסאד מעביר את תמיכתו להברפל

בפגישה דרמטית שנערכה בדמשק החליט השועל
הסורי להעביר את רכבות תומכיו כרמתי-הגולן לרשותו
של חיים הברפלד. מוכיר ההסתדרות קנה את אמונו של
אסאד כתום ישיבה מרחונית שנמשכה 36 שעות, מבלי

מקורבי נחניהו רומזים: ביבי
מוכן לחול עד בית'שאן

מסתמנת פשרה בסיוכוב
חדות לפיד
יחמוץ בעיטה
בתחת -
והנער ישוחרר
לפיד טלפונית ל'דרד
אל האושר' (גוביינא):
הבטיחו לא שפיץ

מהו האושר?

נחשונו כן, שדונס להנרסת מוין
במפיון, וישח

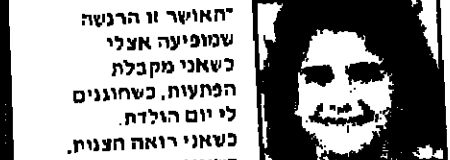

הפילה לב' בוי'אוו', אורחית, אורחית:
דרוש תגובה על חנסות שלכם גניליון מס'
17. כוחתי לקטע ש - ישיע על דלת
השרותים. אני מבקשת סליחה על הסרחון.
אבל אתם התחלתם!

ובכן, האושר שלי: אני נרה מעבר לקו הירוק
/ יש לי בבת שלוש אסלות - שבתן אפר
לחשטין עמק דרוחוק - עובדה: איפה
שמשיטנים - שם נמצאים - מורחרת אני
מביטה אל הפלסון: מה יש להרא רוח של
מורקונומן... אני כמנ החיות בטבע מה
זה שלי - אני נחרבנת מה קבע

ר'ענוט ש'ורר, כחה אי, בייס עציין כבה,
עילתו

האושר ה הרגשה
שמופיעה אצלי
כשאני מתבלת
הפתעות, כשהוגנים
לי יום הולדת.
כשאני רואה חצות,
כשאני מרגישה

שזואנים לי ומתחמקים אלי, אורחים אותי
ונאים כי. הרגשה שאני מופיעה לפני כל בית
הספר, גם כשאני ממציאה סיפורים ונצינה
אוחם

גרי ו'שך, מרבה לבוללה, איפה:
'בסופק' סופסופי
של מעריב (22.4.94)
חופיעה רשימת
הבכירים בעלי
השכורות הנבחרות
במעק. תמונתו לא
חופיעה שם, אך...

כשה יקרה אדע שהנעתי אל האושר...
וכנתוים, בדרך אל העושר, אסתפק בניח
למדור 'הדר' אל האושר

האושר אתחלק
3-5 חלקים:
קת האושר,
גוף האושר
וקנה האושר

